

S E P T E M
 P S A L M I *Mus. no. 42724*
 6

POENITENTIALES

Sex vocum.

IOANNĒ CROCE,

Venetiis ad S. Marci Archi-
 musico,

Italica lingua primum modulati:

NUNC VERO AD ALIORVM, QVI ISTAM

non callent, pium usum in Latinam
 linguam conversi

Ab

AMATORE QVODAM
 MUSICAE

NORIMBERGÆ

Apud Paulum Kaufmannum.

M. D. IC.

Ornatissimo viro,

DN. GEORGIO GRUBERO,

Civi Noribergensi honoratissimo. Musicæ elegantioris

fautori magno, amico suo,

S. P.

D PAVLVS, SALVATORIS NOSTRI APOSTOLVS & PRÆCI-
 puis, præpostera sui temporis studia in Corinthiis graviter perstringens fecit, vt nostrorum
 Germanorum in Italica aut alia peregrina lingua exercitia Musica, quæ propter concentû
 suaviorem, quo plurimum delectabar, multis jam annis apud earum linguarum imperitos
 invaluerant, improbarem. Sunt enim illi talia sonus absq; mente, quiq; nec ad sui, nec ali-
 orum ædificationem utilis est.

Cum verò nec meas, nec aliorum res ferre intelligerem, vt eam ob causam, qui tanto bono priva-
 ri nollet, linguas illas addisceret: talem aliquam ineundam esse rationem putavi, quo non solum lingua
 aut ore, verum etiam mente caneretur & audiretur. Neq; enim Divo illi Apostolo satis est spiritu aut
 voce psallere: mente quoq; psallendû est, non tantum, ne simus alijs & nobis ipsis barbari: verum etiam
 vt fructum inde capiamus eum, quem debemus. Tota autem illa ratio semper mihi consistere visa est
 in textuum vel commutatione, sicubi essent illi profani nimium: vel translatione, si nihil continerent
 alieni à pietate & bonis moribus, quorum inopiâ jam diu laboramus.

Placuit id institutum meum non paucis: inter quos tu, Ornatissime Domine GRUBER, tantò
 magis emines, quanto & pietas tua ardentior, & incredibile elegantioris Musicæ studium atq; amor
 evidentior est. Quod enim Psalmis, quos vocant, penitentialibus, à IOHANNES CHRISTE, præ-
 stantiss. Italice Musicæ hoc tempore artifice editis, me donasti, quid aliud voluisti, quàm novum a-
 perire campum, in quem Musa mea qualiscunq; excurreret? Nam propensa tua in me voluntas ita
 multis inde à pueris vsq; declarata est argumentis manifestissimis, vt nihil reliqui fecisse videaris.

Excurri itaq; non tum quidem, fateor, quando campus ille abs te aperiretur (retinebant enim
 negoeia mea) sed quando me DEVS clementissimus e morbo repentino eoq; gravissimo, quo ad pe-
 nitentiam vocarat, liberaret, vt debita eius misericordiae immensæ vota, quæ possem, redderem. Quæ
 cum occultanda non videantur, ad quæ potius quàm ad te mitterem, à quo Harmoniam dono accepi?
 Hanc ergo, quam reddo, à me, cui tui memoria sæpe jucunda est, recipe: sed ad ampliores vsus ac-
 commodatam. Neq; enim nunc, ut ante, sine, sed cum mente tibi alijsq; utilem, DEO verò gratif-
 simum & acceptissimum edes sonum, quotiescunq; à molestissimis Mercaturæ negociis, quod soles
 ratione honestissima, ad Musas hæc amœniores cum sanctis expaciari placeat. Quæ res quoq;
 satis erit ad obrurandum impudens eorum os, qui fortassis hanc translationem (Hac enim hic vsus
 sum quanquam liberiore, quæq; non tam Italicorum verborum quàm sacrorum textuum sensus seque-
 retur) alicubi ut ineptam (qua tamen aptiorem ipsi dare nequeunt) ridebunt. Malo enim in talibus ex-
 exercitiis uti cum D. Paulo translatione inepta, quando ita censent, sed plana & utili, quàm mille artibus
 non intellectæ linguæ adorno textu. Hac tu quoq; cum pristina mei memoria deinceps utere: & cum
 quibuscunq; voles (per me enim id licet) communica. B. V. Norimb, Calend, Septembris, An-
 no 1599.

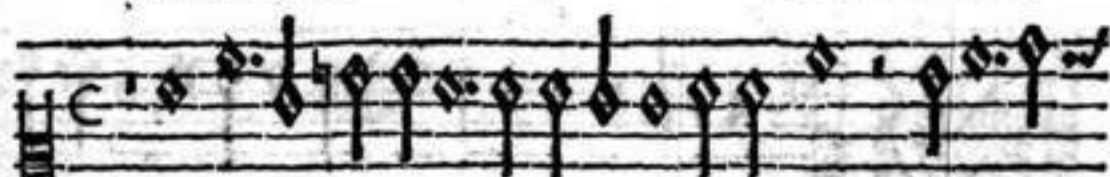
Tuus quem bene nosci,

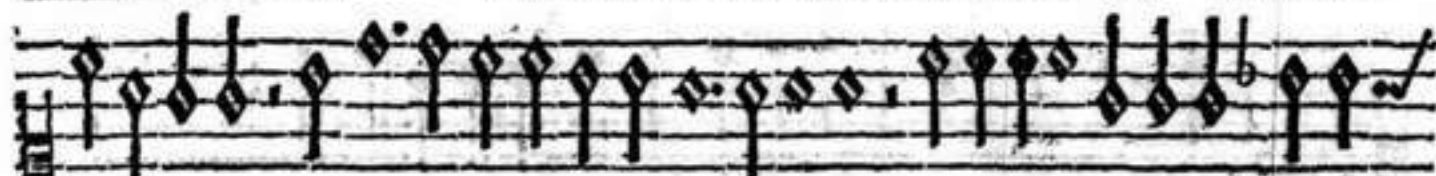
Prima Pars.

I.

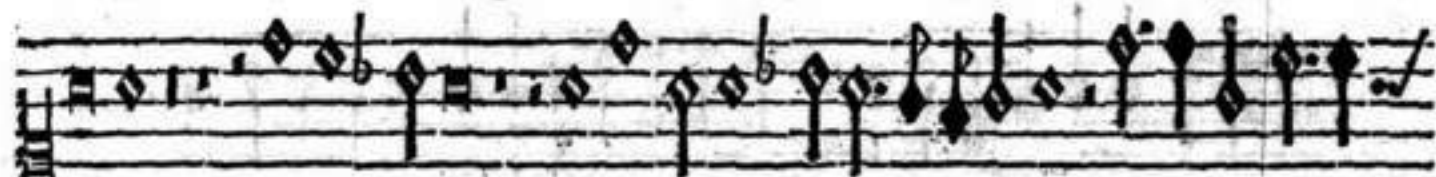
CANTVS.

EV S, ne me objurga in furore, Deus, ne me ob-

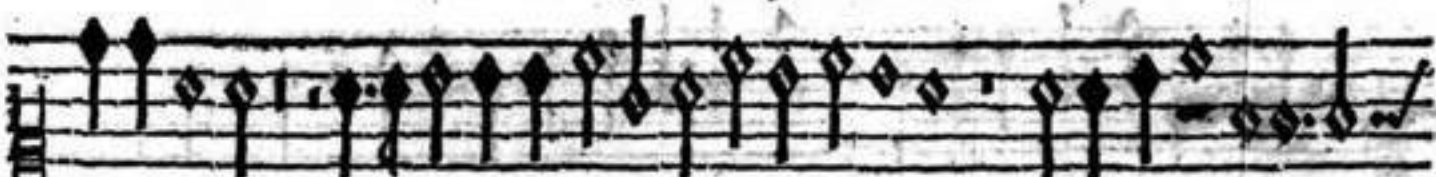
jurga, Deus, ne me objurga, Deus, in furore, neque in ira tua me ca-

stiga, sed re- spice, & misere- re me- i, namq; exhausta

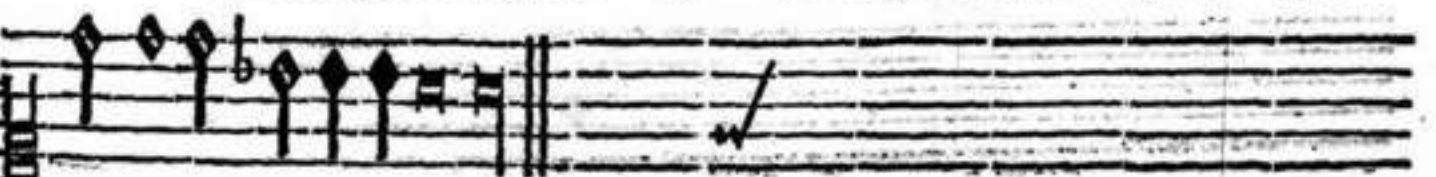
est vis cor- dis mei, e- ripe me po- tenter, eripe me potenter,

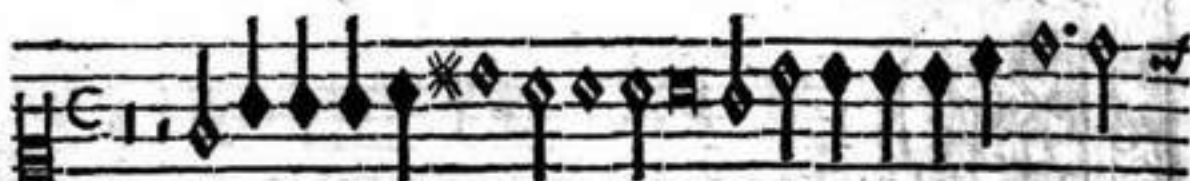
summe Deus, libera me jam ab æterna mor- te, nam in sepulchri vincu-

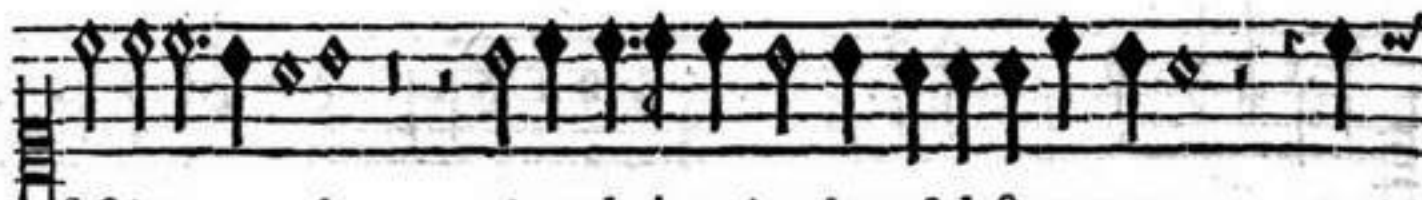
lis detentus, quis est qui te ij Deus possit laudare? quis est qui

te Deus possit laudare!

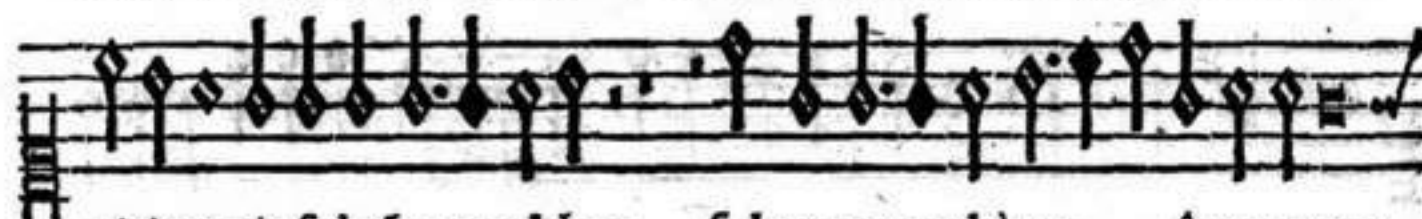
Efatigatus sum sic suspirando, defatigatus sum sic

suspirando, rigans lachrymis vultum & lectum meum, con-

fenui cum inimicis tantis, confenui cum inimicis tantis, cum ini-

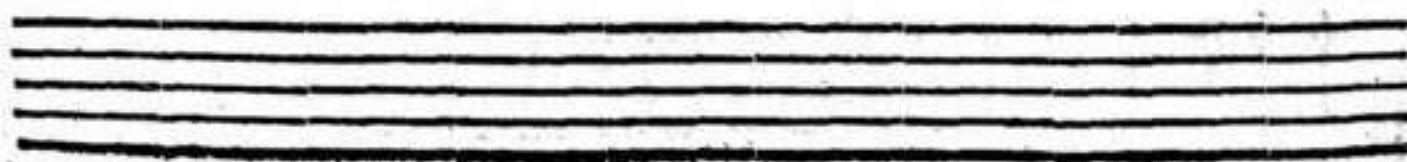
micis tantis, sed nunc procul à me, sed nunc procul à me, ô vos perver-

si, fugite, nam me Dominus Iehova, me Dominus Iehova respexit lato

& clemen- ti vultu, & clemen- ti vultu.

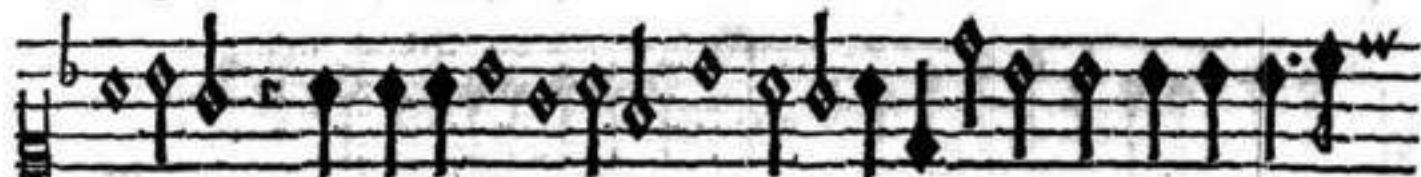
Eati, qui iniquitatis suæ remissionem conse-

quuntur plenam, remissionem consequun- tur, remisio-

nem ple- nam, & beati non minus, & beati non minus sunt

habendi, quorum obteſta ſunt peccata, peccata cuncta, peccatum meum

tibi notum feci, & remisisti impietatem meam, pro hoc ad te, ô

ſumme Deus meus, omnis ſan- ctus orat, dum tempus adest,

omnis ſan- ctus o- rat, dum tem- pus ad- eſt.

Secunda Pars:

CANTUS.

Ves arx mea praesidiumque meum, praesidi-

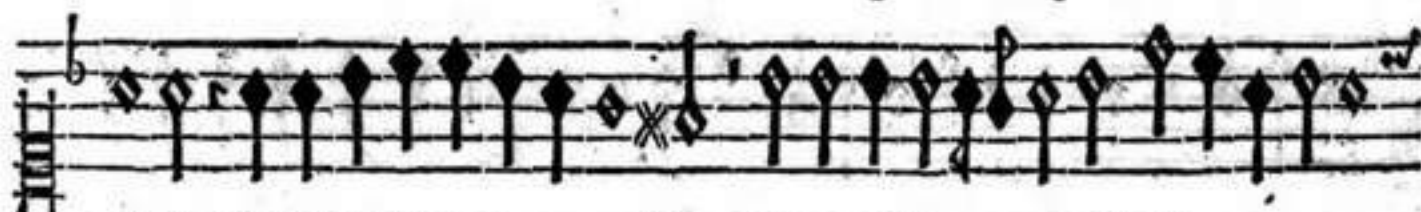
umque meum, ij

libera me Deus, quod bene potes,

libera me Deus, ij

quod bene potes, ab ini-

miciis ab inimicis me-

is, ne me abfu-

mant, ij

multi dolores, ob iniquita-

tes, impium sequuntur, in te qui spe-

rat pacem habet, pacem habet, ij

gaudete recti corde,

gaudete

recti corde, gaude- te ij

recti cor- de.

Prima Pars.

III.

CANTUS.

E in furore me coëree tuo, neque in ira

tua castiga DEVS, nam in me sunt infixæ, omni ex parte, sagittæ

tua, ij) premit me manus tua, infirmû cor meû, languens,

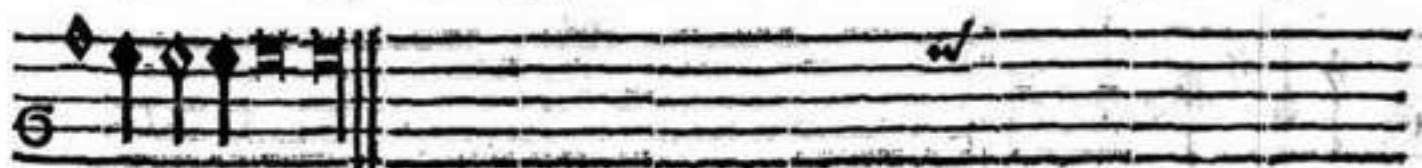
languens suspirat, ob multitudinem peccati mei, totus

affligor valdè, penè succumbo, penè succumbo, cor in planctu isto

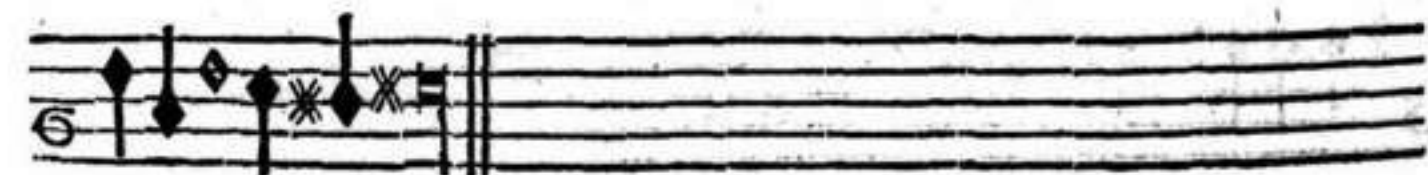
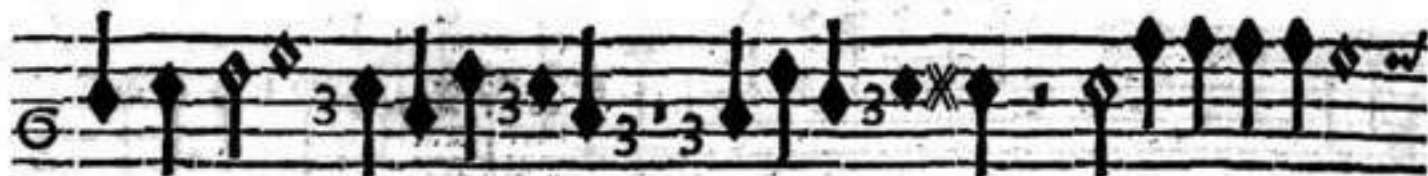
ru- git, ru- git, atque

fremet, atque fremet.

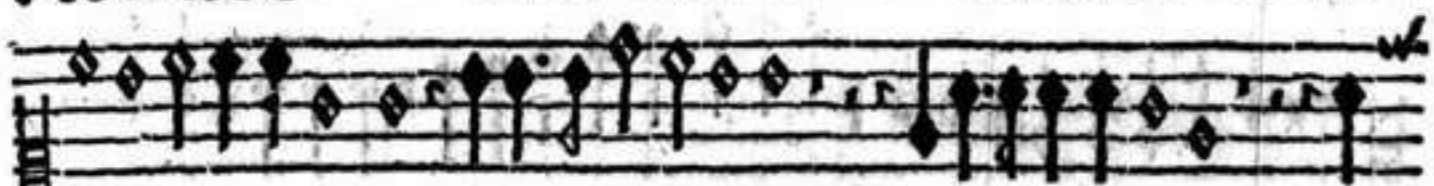
Secunda Pars.

CANTVS.

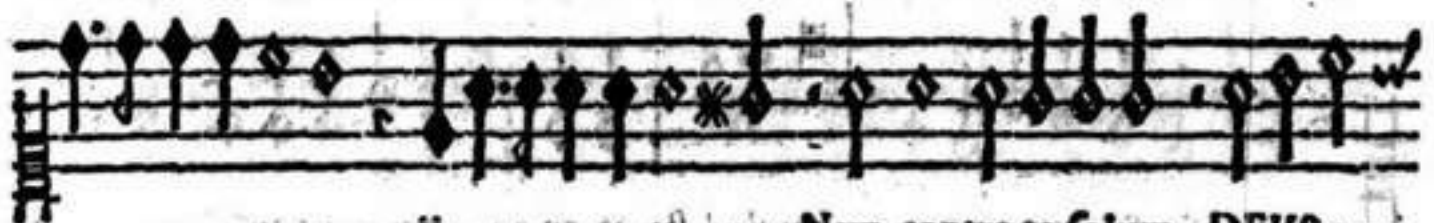

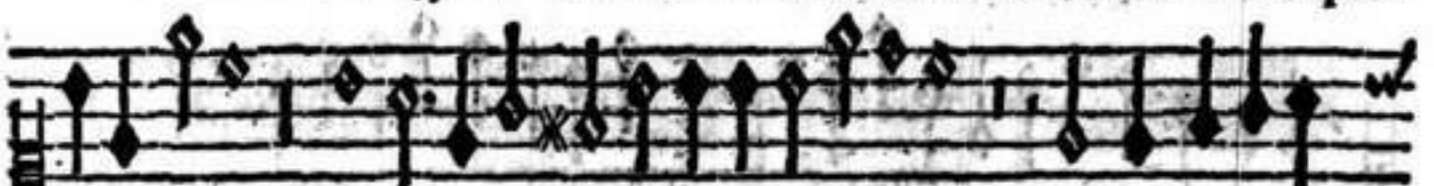
Miserere mei, o Deus meus, o Deus

meus, & dele grave miserie delictum, & aufer a me poenam. ij

ij Nam contra te solum DEVS pec-

ca- vi, qui sum peccator, & in peccatis natus, qui arctam coeli

viam recludis, ij animam lava meam

lab plenam, candidior ut sit, candidior ut sit vel ipsa ni-

ve, candidior ut sit vel ipsa ni- ve, veli- pfa ni- ve.

b b

Or in me mundum, & mentem crea novam, ij

nij nec aufer spiritum tuum, ij

nec aufer spiritum tuum, quem dedisti, ut te ad- orem, ut te adorem

vera pietate, ij vera pietate, ij

ita me tibi semper supplex dicabo, supplex dica- bo, etenim holo-

caustu tibi gratam, etenim holocaustum tibi gratum est cor contritum,

humiliter oblatum, humiliter obla- tum.

Prima Pars.

V. CANTVS.

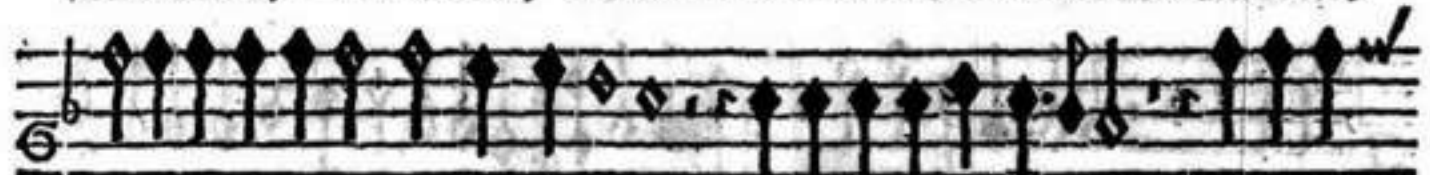
Vdi, o Domine, meum clamo- rem, faciem tu- am

â me ne absconde, namq; ut fumus, sunt dies mei, sunt dies mei, cor

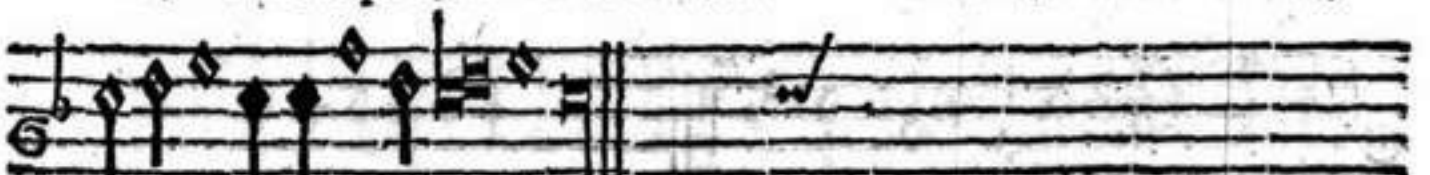
meum ad te, laures tuas, aures tuas â me cur vertis? amicus nullus est,

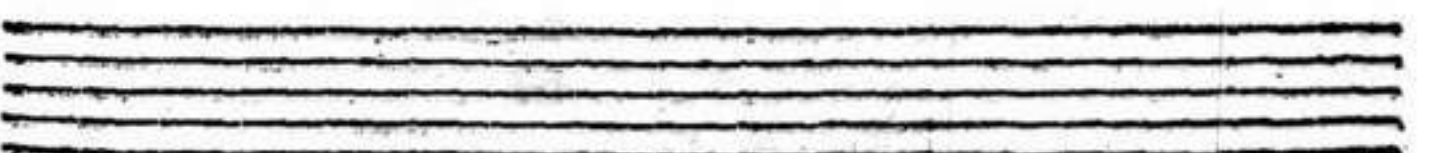
ij qui me non neget, pro panibus in cinere, ij

me pavi, & fletu multo, nec tamen latui ab ira

tua, cur denuò non pre- cer?

Secunda Pars.

CANTVS.

Rgo Deus, ad quē omnes gen- tes confugiunt,

& reges se demittunt, & reges ij se demit- tunt, qui

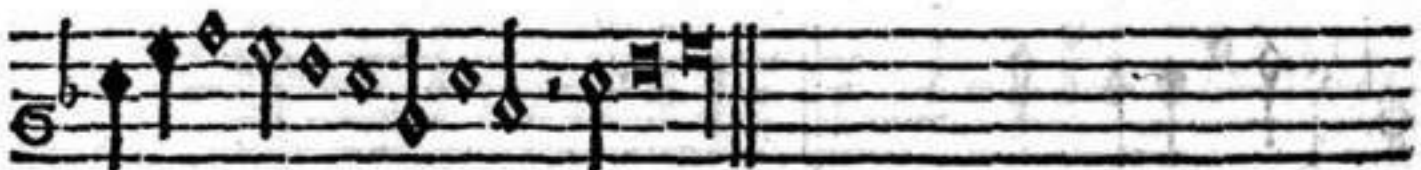
meritis tuis ij se frui norunt, ij

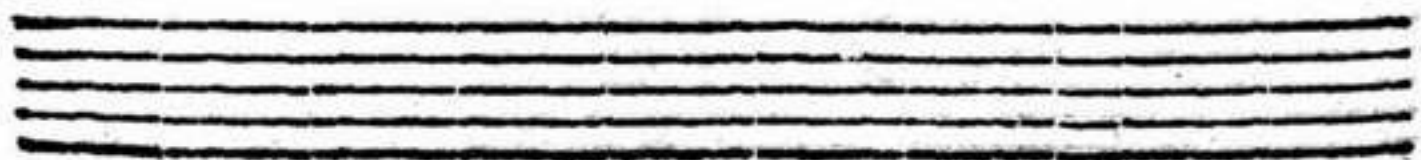
Ah ne me deseras, tu es defen- sor, tu es defensor, & Domi-

nus, & Dominus ij rei abs te creatæ, creatæ, atq; semper e-

ris in omne ævum, in ævum. ij

Prima Pars.

V. I.

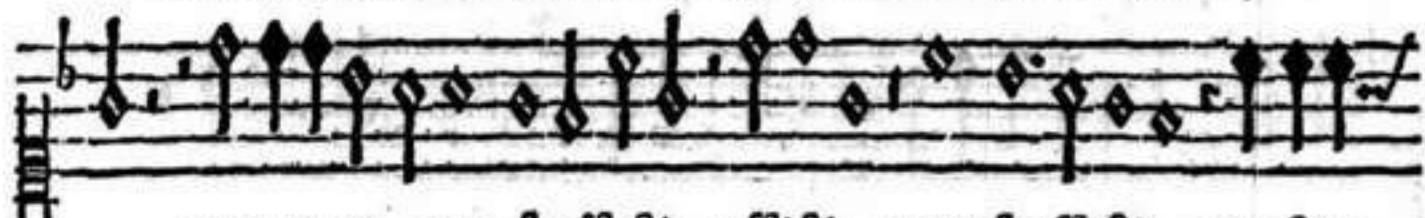
CANTVS.

E profundis clamavi, clamavi, ad te Deus, De- us,

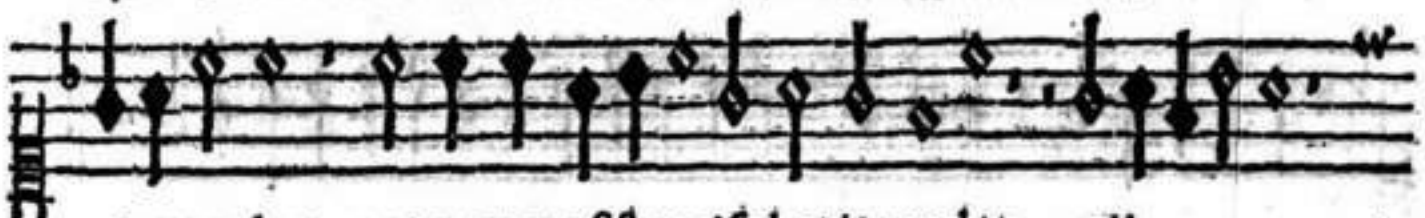
Deus, exaudi vocem meam, & aures tuæ sint meæ intentæ ij

precationi, quæ est afflicti, afflicti, quæ est afflicti, nam si in-

iqui- tates observares Deus, ad faciem tuam ij

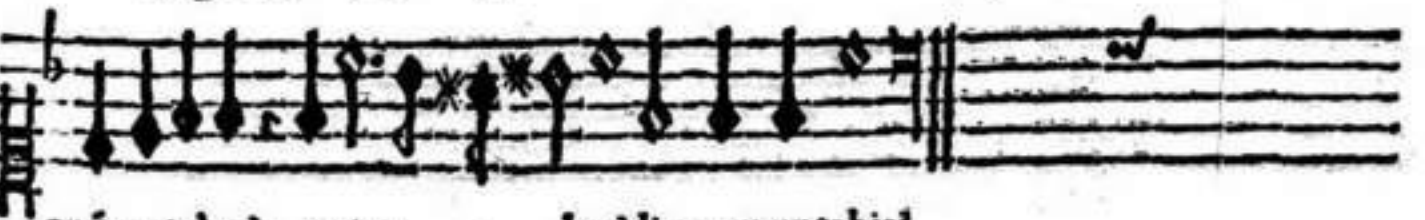
tremendam, quisnam confisteret? sed quis nocebit, ij

si gratia tua ij

ij

di-

gnū putabis? puta-

bis? dignum putabis?

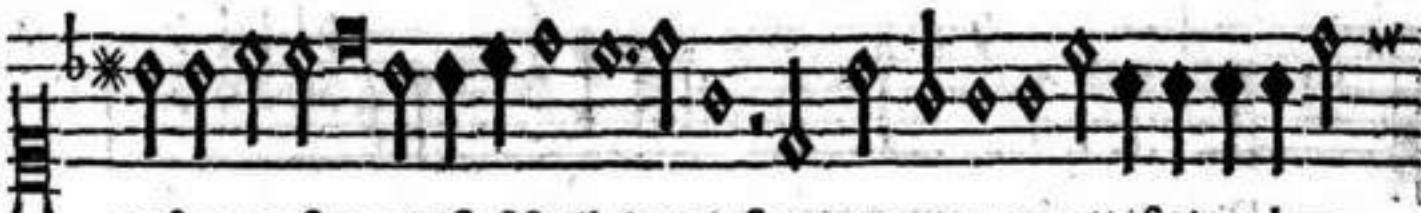
b b ;

Secunda Pars.

CANTVS.

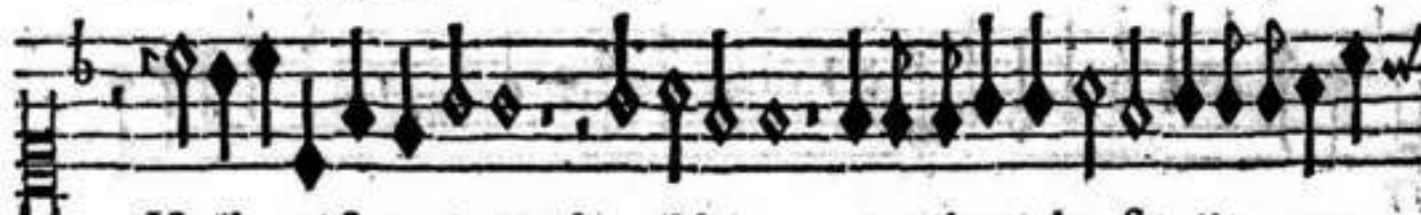
N te, Domine, anima mea se sustentavit, in

te semper speravit, sic Israël in te spem omnem ponat, misericordiam

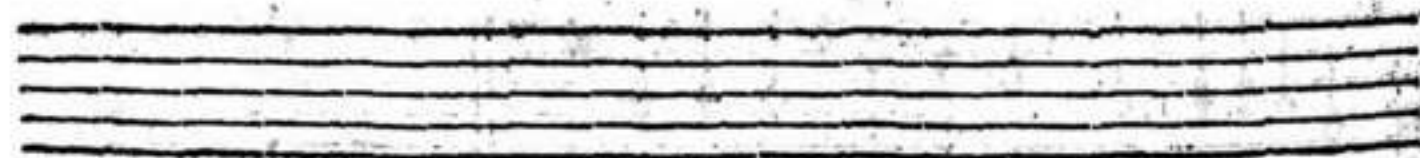
abste sic impetra- bit, ij ó Deus Israël,

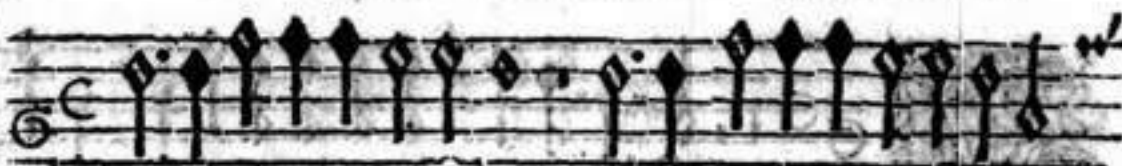
Israël, qui sperat in te, hunc liberas ex omnibus adversis, ij

adversis, ex omnibus ij adversis, adver- sis.

Prima Pars. VII. CANTVS.

Vdi, ô Domine, vocem ij

o-

ran- tis, nec in iudicium duc servum tuum, nam magna copi-

a ij inimicorum animam meam persequitur a-

cer- bẽ, corde sum conturbatus, ij sum conturba-

tus, sed quando rursus opera manuum tua- rum cerno, ad te re-

cur- ro, ij & bonitatem tuam, ij & bo-

nitatem tuam, notam mihi fac, notam, notam mihi fac voluntatem tu- am.

Secunda Pars.

CANTVS.

E- lociter, Deus, succurre mihi, succurre mi-

hi, nam spiritus in me jam revivi- scit, ij

ad te animam & mentem attollo, mentē attollo, ô Domine

De- us, ô rex ij cœlo- rum, ij ab inimicis

meis me libera- to, quoniam humilis ij sum servus tu-

us, tuus, sum servus tuus. ij

F I N I S.

CANTO.

Mus. pr. 4° 2724
7

FIORI

DEL GIARDINO

DI DIVERSI ECCEL-
LENTISSIMI AVTORI

Quattro, cinque, sei, sette, otto, & nove voci.

Raccolte con molta diligentia &
novamente date in luce.

NORIMBERGO

Appresso Paulo Kaufmann.

M. D. XCVII.

INDEX MOTECTARVM

GREGORII AICHINGERI.

Quinque.

- I. **V**Idi sub altare, 1. pars.
 II. Et datae sunt illis, 2. pars.
 III. Ego autem rogavi pro te.
 IIII. Domine Deus qui conteris bella.
 V. O quem suavis est Domine, 1. pars.
 VI. Panis quem ego dabo, 2. pars.
 VII. Gloria Patri qui creavit nos, 1. pars.
 VIII. Te decet laus, 2. pars.
 IX. Iubilate Deo omnis terra, 1. pars.
 X. Laudate nomen eius. 2. pars.
 XI. Gaudeamus & exultemus.
 XII. Dies iræ, dies illa.
 XIII. Benedicam Domino, 1. pars.
 XIII. Quis est homo, 2. pars.

Sex.

- XV. Noli timere, 1. pars.
 XVI. Cum ambulaveris, 2. pars.
 XVII. Quæ nova.

Septem.

- XVIII. Adesto unus Deus.

Octo.

- XIX. Gaudete.
 XX. Laudate Dominum.

F I N I S.

S E P T E M

P S A L M I

P O E N I T E N T I A L E S

Sex vocum.

I O A N N E C R O C E

Venetiis ad S. Marci Archi-
musico

Italica lingua primum modulati:

N V N C V E R O A D A L I O R V M, Q V I I S T A M

non callent, pium usum in Latinam
linguam conversi

Ab

A M A T O R E Q V O D A M
M V S I C A E

A L T V S.

N O R I M B E R G A E

Apud Paulum Kaufmannum,

M. D. IC.

Mus. M. A. 2724
6

Ornatissimo viro,
DN. GEORGIO GRUBERO,
 Civi Noribergensi honoratissimo, Musicz elegantioris
 fautori magno, amico suo,
 S. P.

D. PAVLVS, SALVATORIS NOSTRI APOSTOLVS & PRAECI-
 puis, praepostera sui temporis studia in Corinthiis graviter perstringens fecit, ut nostrorum
 Germanorum in Italica aut alia peregrina lingua exercitia Musica, quae propter concentum
 suaviorem, quo plurimum delectabar, multis jam annis apud earum linguarum imperitos
 invaluerant, improbarem. Sunt enim illi talia sonus absque mente, quique; nec ad sui, nec ali-
 orum aedificationem utilis est.

Cum vero nec meas, nec aliorum res ferre intelligerem, ut eam ob causam, qui tanto bono priva-
 ri nollet, linguas illas addisceret: talem aliquam ineundam esse rationem putavi, quo non solum lingua
 aut ore, verum etiam mente caneretur & audiretur. Neque enim Divo illi Apostolo satis est spiritu aut
 voce psallere: mente quoque; psallendum est, non tantum, ne simus aliis & nobis ipsis barbari: verum etiam
 ut fructum inde capiamus eum, quem debemus. Tota autem illa ratio semper mihi consistere visa est
 in textuum vel commutatione, sicubi essent illi profani nimium: vel translatione, si nihil continerent
 alieni a pietate & bonis moribus, quorum inopia jam diu laboramus.

Placuit id institutum meum non paucis: inter quos tu, Ornatissime Domine GRUBER, tanto
 magis emines, quanto & pietas tua ardentior, & incredibile elegantioris Musicz studium atque amor
 evidentior est. Quod enim Psalmis, quos vocant, penitentialibus, à IOANNE CROCE, prae-
 stantiss. Italicae Musicz hoc tempore artifice editis, me donasti, quid aliud voluisti, quam novum a-
 perire campum, in quem Musa mea qualiscunque; excurreret? Nam propensa tua in me voluntas ita
 multis inde à pueris usque; declarata est argumentis manifestissimis, ut nihil reliqui fecisse videaris.

Excurri itaque; non tum quidem, fateor, quando campus ille abs te aperiretur (retinebant enim
 negotia mea) sed quando me D. V. clementissimus è morbo repentino eoque; gravissimo, quo ad pen-
 nitentiam vocarat, liberaret, ut debita eius misericordiae immensae vota, quae possem, redderem. Quae
 cum occultanda non viderentur, ad quae potius quam ad te mitterem, à quo Harmoniam dono accepi?
 Hanc ergo, quam reddo, à me, cui tua memoria saepe jucunda est, recipe: sed ad ampliores usus ac-
 commodatam. Neque enim nunc, ut ante, sine, sed cum mente tibi aliisque; utilem, D. O. vero gratif-
 simum & acceptissimum edes sonum, quotiescunque; à molestissimis Mercaturae negociis, quod soles
 ratione honestissima, ad Musas hasce amoeniores cum sanctis expaciari placeat. Quae res quoque;
 satis erit ad obgurandum impudens eorum os, qui fortassis hanc translationem (Hac enim hic usus
 sum quanquam liberiore, quaque; non tam Italicorum verborum quam sacrorum textuum sensus seque-
 retur) alicubi ut ineptam (qua tamen aptiorem ipsi dare nequeunt) ridebunt. Malo enim in talibus ex-
 exercitiis uti cum D. Paulo translatione inepta, quando ita censent, sed plana & utili, quam mille artibus
 non intellectu linguae adornato textu. Hac tu quoque; cum pristina mei memoria deinceps utere: & cum
 quibuscunque; voles (per me enim id licet) communica, B. V. Norimb. Calend. Septembris, An-
 NO 1699.

Tuus quem bene nosti,

Prima pars. I.

ALTVS.

EV S, ne me objur- ga in furore, in fu- rore

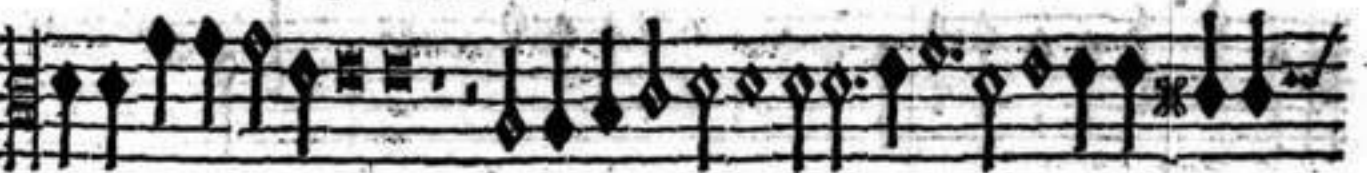
Deus, ne me objurga in furore, neque in i- ra tua me casti- ga,

sed respice ij & misere- re mei, namque exhausta est vis cor-

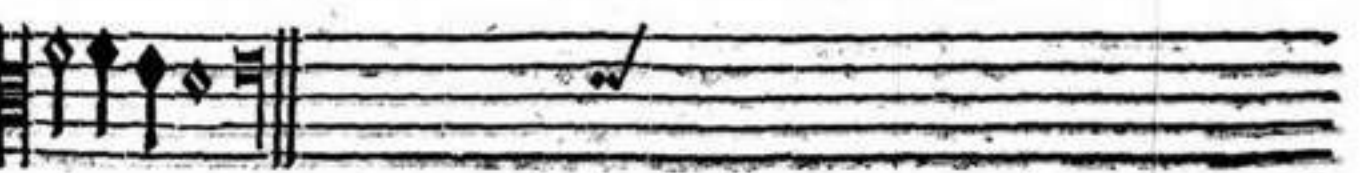
dis mei, e- ripe me potenter, ij ô summe Deus, li- bera

me jam ab æterna morte. Nam in sepulchri vinculis detentus, quis est qui

te Deus possit laudare? possit laudare? quis est qui te De- us

possit laudare?

Efatigatus sum sic suspirando, sic suspirando, sic suspirando,

rigans lachrymis vultum & lectum, vultū & lectū, consenui cum

inimi- cis, consenui, consenui cum ini- micis tantis, sed nūc procul à me,

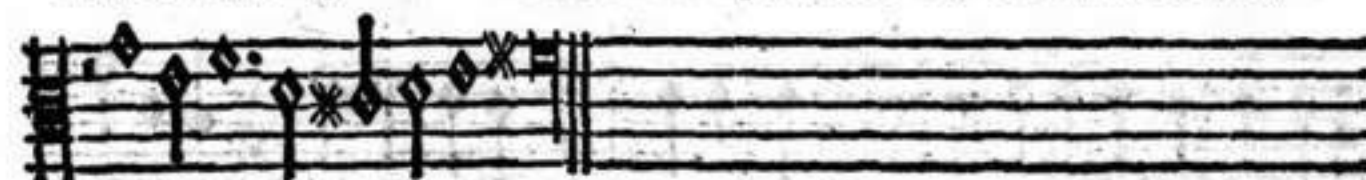
ij

ô vos perversi, fu- gite, nam me dominus Ichova,

me Dominus ij

Ichova re- spexit læto & cle- menti vultu,

& clementi vul- tu.

rat,ij dum tempus,omnis fan- &us orat,dum tempus adest.

Secunda pars.

AL T V S.

V es arx mea, præfidi- umq; me- um, præ-

fidiumque meum, ij

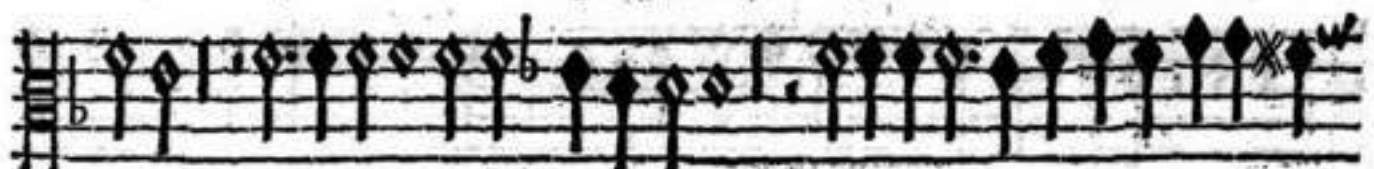
li- bera me Deus, ij

ij

quod bene potes, ij

ab in- imicis

meis, ne me absumant. ij

Multi dolores, ob iniquita-

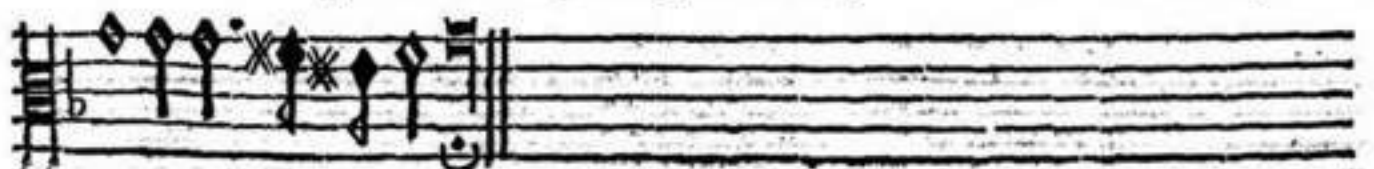
tes, impium sequitur, in te qui sperat, pacem habet, ij

ij

gaudete recti corde, gaudete ij

re- cti corde. ij

E in furore me co-erce tuo, neque in iratu-

a castiga DE- VS, nam in me sunt infixæ, omni ex parte, tuæ fa-

gittæ, tuæ, premit me manus tu- a, infirmum cor meū, languens su-

spirat, ij ob multitudinem, peccati mei, totus affligor

valdè, penè succumbo, ij cor in planctu isto ru-

git, ru-

git, ru-

git,

ru- git atq; fremit, atque fre-

mit.

Secunda pars.

ALTUS.

Am virtus me reliquit,

& vultus meus

non habet, non habet lumen, non habet lumen, in a- nimæ ru- i-

nam quidvis ruit, sed e- go obsurdesco, ij

in te spes mea est, ad me, ad me ij incli- na, ah, ah ne relinque

me, ij

tu qui solus es

Salvator meus, ô

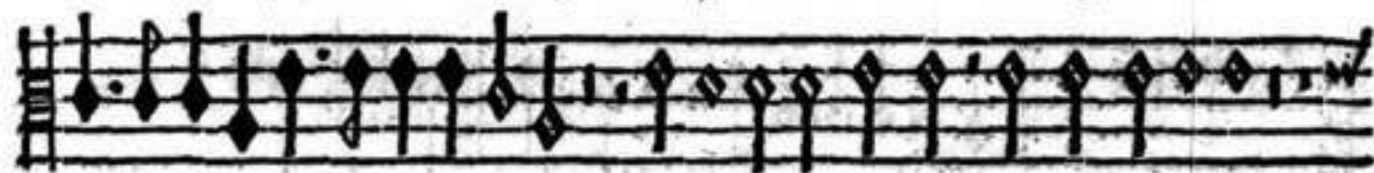
Domine Iehova, ô Domine, ô Domine Ieho- va. ij

Miserere, *ij* mei, ó Deus meus, & dele grave

miseriæ deli- etum, quo sum pollutus, & aufer à me pœnam, &

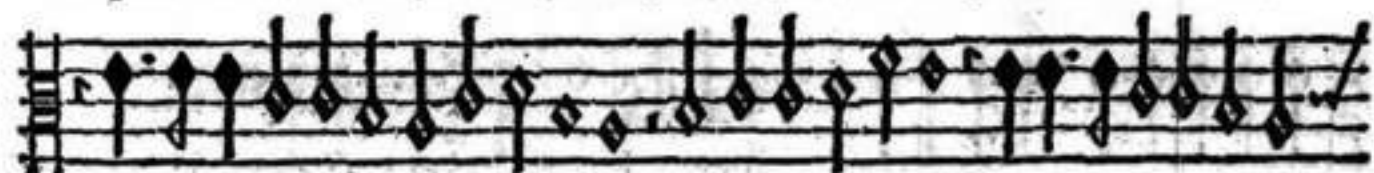
aufer à me, aufer à me pœnam. Nam contra te solum DEVS peccaui,

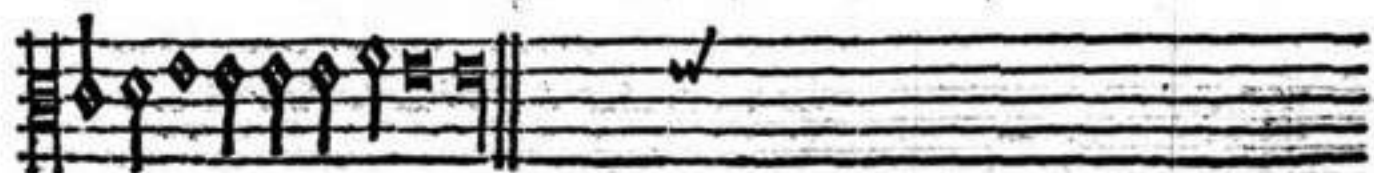
qui sum peccator, & in peccatis natus, sed tu qui ar- etam, sed

tu qui arctam cœ- li viam re- cludis, cœli viam recludis, viam recludis,

animam lava meam labe plenam, candidior ut sit *ij* vel

ipsa nî vc. *ij*

Secunda pars.

ALTVS.

Or in me mundū, & mentem crea novā, & mentem crea ij

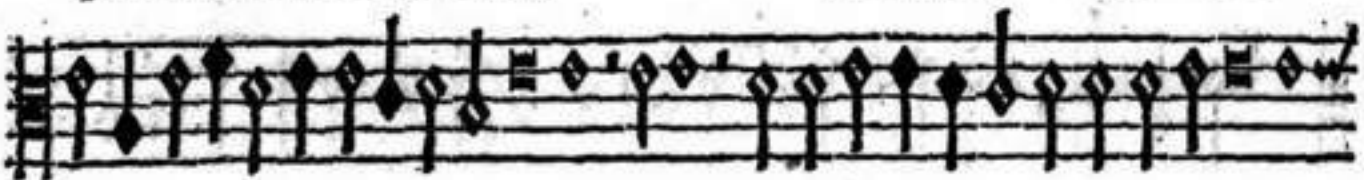

novā, nec aufer Spiritū tuum, quē dedisti, nec aufer Spiritum tuum,

quem dedisti, ut te adorem, ij

vera pieta- te, vera

vera pieta- te, vera pieta- te, ita, i- ta me tibi semper supplex dicabo,

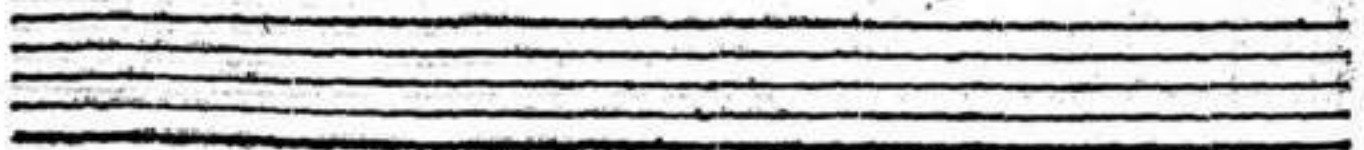

etenim holocaustum tibi gratum, ij

est cor contritum humiliter obla-

tum, humili- ter oblatum.

Vdi ó Domine meum clamorẽ, faciem tuam à me

ne absconde, namq; vt fumus, sunt dies me- i, cor meum ad te,

aures tuas à me curvertis, amicus nullus est, ij

qui me non neget, pro panibus in cinere ij

me pa- vi, & fletu multo, nec tamen latui ab ira tua,

jj

cur denuò non precer,

Rgo Deus, ad quē omnes gentes cōfugiūt, & reges se de-

mittunt omnes, & reges se demittunt, se demittunt omnes, qui meritis tu-

is se frui nōrunt, qui meritis tuis ij se frui nōrunt, se

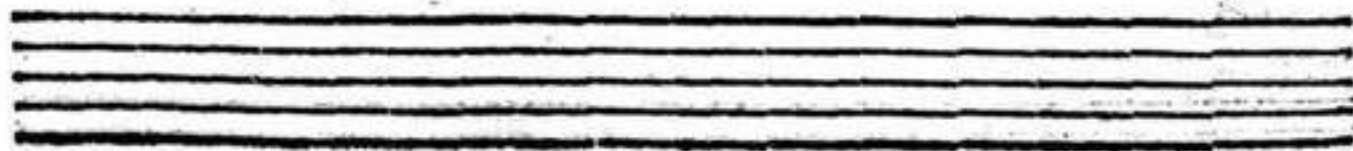
frui nōrunt, Ah ne me deseras, tu es defensor, tu es defensor, & Dominus

re- i abs te, & Dominus rei abs te crea- tā, atque semper eris in

omne ævum, ij

Secunda pars.

ALTVS.

N te ó Domine, ij anima me- a se

sustenta- vit, in te semper speravit, sic Israel in te spem omnē po- nat,

mi- sericordiam abs te sic impetra- bit, sic impetra- bit, ó DEVS

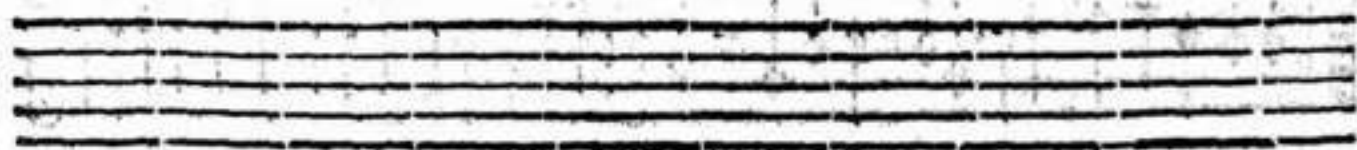
Israel, Israel, qui sperat in te, ij hunc liberaſ ex omni-

bus adverſis, ex omnibus adverſis, ij adverſis ex omnibus

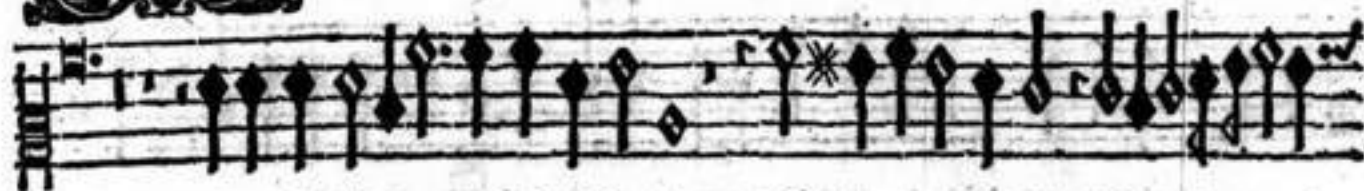

adver- ſis, ex omnibus adver- ſis.

Vdi ô Domine vocem orantis, vocem oran-

tis, nec in iudicium duc servû tuû, nam magna copia ij

inimi- corum ij animam meam persequitur acerbè, corde sum

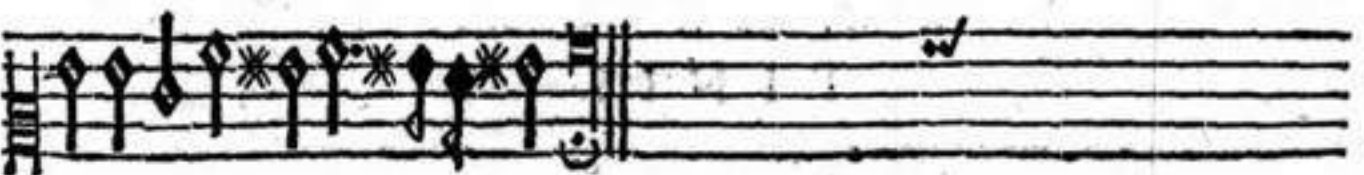
conturbatus, sũ conturbatus, sed quando rursus opera manuû tuarũ cerno,

ad te recurro, ij & boni- tatem tuam, & boni- tatem,

ij notam mihi fac voluntatem tuã, notam fac mihi volunta-

tem, voluntatem tu- am.

Secunda pars.

ALTVS.

Elociter DEV S, succurre mihi, ij nam spiri-

tus in me jam reviviscit, in me, in me jam [reviviscit, nam spiritus in me jam

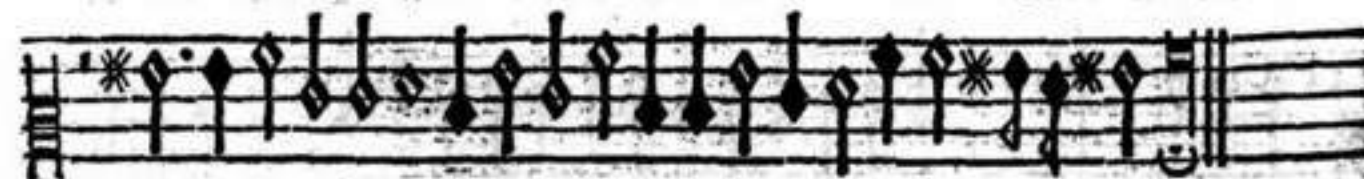
revi- vi- scit, ad te animam & mentem attol- lo, mentē attol-

lo, ô Domi- ne Deus, ô Rex cœlorum, ij

ab ini- micis meis ij me libera- to, quoniam humilis

ij sum servus tuus, ij tu- us.

FINIS.

A L T O.

FIORI
DEL GIARDINO
 DI DIVERSI ECCEL
 LENTISSIMI AVTORI

Mus. pr. n.º 2724
7

à
 Quattro, cinque, sei, sette, otto, & nove voci.
 Raccolte con molta diligentia &
 novamente date in luce.

NORIMBERGO

Appresso Paulo Kaufmann.

M. D. XCVII.

INDEX MOTECTARVM

GREGORII AICHINGERI.

Quinque.

- I. **V**idi sub altare, *1. pars.*
 II. Et datae sunt illis, *2. pars.*
 III. Ego autem rogavi pro te.
 IIIL. Domine Deus qui conteris bella.
 V. O quem suavis est Domine, *1. pars.*
 VI. Panis quem ego dabo, *2. pars.*
 VII. Gloria Patri qui creavit nos, *1. pars.*
 VIIIL. Te decet laus, *2. pars.*
 IX. Iubilare Deo omnis terra, *1. pars.*
 X. Laudate nomen eius, *2. pars.*
 XI. Gaudeamus & exultemus.
 XII. Dies iræ, dies illa,
 XIII. Benedicam Domino, *1. pars.*
 XIIIL. Quis est homo, *2. pars.*

Sex.

- XV. Noli timere, *1. pars.*
 XVI. Cum ambulaveris, *2. pars.*
 XVII. Quæ nova.

Septem.

- XVIII. Adesto unus Deus.

Octo.

- XIX. Gaudete.
 XX. Laudate Dominum.

F I N I S.

S E P T E M
 P S A L M I <sup>Mus. no. 4° 2724
6</sup>

P O E N I T E N T I A L E S

Sex vocum.

IO A N N E C R O C E

Venetiis ad S. Marci Archi-
 musico

Italica lingua primum modulati:

N V N C V E R O A D A L I O R V M, Q V I I S T A M

non callent, pium usum in Latinam
 linguam conversi

Ab
 A M A T O R E Q V O D A M
 M V S I C A E

T E N O R.

N O R I M B E R G Æ

Apud Paulum Kaufmannum,
 M. D. IC.

Ornatissimo viro,
DN. GEORGIO GRVBERO,
 Civi Noribergensi honoratissimo, Musicæ elegantioris
 fautori magno, amico suo,
 S. P.

D. PAVLVS, SALVATORIS NOSTRI APOSTOLVS E PRAECI-
 puis, præpostera sui temporis studia in Corinthiis graviter perstringens fecit, ut nostrorum
 Germanorum in Italica aut alia peregrina lingua exercitia Musica, quæ propter concentû
 suaviorem, quo plurimum delectabar, multis jam annis apud eam linguarum imperitos
 invaluerant, improbarem. Sunt enim illi talia sonus absq; mente, quiq; nec ad sui, nec ali-
 orum ædificationem utilis est.

Cum verò nec meas, nec aliorum res ferre intelligerem, ut eam ob causam, qui tanto bono priva-
 ri nollet, linguas illas addisceret: talem aliquam in eundam esse rationem putavi, quo non solum lingua
 aut ore, verum etiam mente caneretur & audiretur. Neq; enim Divo illi Apostolo satis est spiritu aut
 voce psallere: mente quoq; psallendū est, non tantum, ne simus alijs & nobis ipsis barbari: verum etiam
 ut fructum inde capiamus eum, quem debemus. Tota autem illa ratio semper mihi consistere visa est
 in textuum vel commutatione, si ubi essent illi profani nimium: vel translatione, si nihil continerent
 alieni à pietate & bonis moribus, quorum inopia jam diu laboramus.

Placuit id institutum meum non paucis: inter quos tu, Ornatissime Domine GRVBERE, tantò
 magis emines, quanto & pietas tua ardentior, & incredibile elegantioris Musicæ studium atq; amor
 evidentior est. Quod enim Psalmis, quos vocant, penitentialibus, à IOANNE CROCE, præ-
 stantiss. Italicæ Musicæ hoc tempore artifice editis, me donasti, quid aliud voluisti, quàm novum a-
 perire campum, in quem Musa mea qualiscunq; excurreret? Nam propensa tua in me voluntas ita
 multis inde à pueris vsq; declarata est argumentis manifestissimis, ut nihil reliqui fecisse videaris.

Excurri itaq; non tum quidem, fateor, quando campus ille abs te aperiretur (retinebant enim
 negocia mea) sed quando me D E V s clementissimus è morbo repentino eoq; gravissimo, quo ad pœ-
 nitentiam vocarat, liberaret, ut debita eius misericordiæ immensæ vota, quæ possem, redderem. Quæ
 cum occultanda non videantur, ad quæ potius quàm ad te mitterem, à quo Harmoniam dono accepi?
 Hanc ergo, quam reddo, à me, cui tui memoria sæpè jucunda est, recipe: sed ad ampliores vsus ac-
 commodatam. Neq; enim nunc, ut ante, sine, sed cum mente tibi alijsq; utilem, D E O verò gratis-
 simum & acceptissimum edes sonum, quotiescunq; à molestissimis Mercaturæ negocijs, quod soles
 ratione honestissima, ad Musas hæc amæniores cum sanctis expaciari placeat. Quæ res quoq;
 satis erit ad obturandum impudens eorum os, qui fortassis hanc translationem (Hac enim hæc vsus
 sum quinquàm liberiore, quæq; non tam Italicorum verborum quàm sacrorum textuum sensus seque-
 retur) alicubi ut ineptam (qua tamen aptiorem ipsi dare nequeunt) ridebunt. Malo enim in talibus ex-
 exercitijs uti cum D. Paulo translatione inepta, quando ita censent, sed plana & utili, quàm mille artibus
 non intellectæ linguæ adornato textu. Hac tu quoq; cum pristina mei memoria deinceps utere: & cum
 quibuscunq; voles (per me enim id licet) communica, B. V. Norimb. Calend. Septembris, An-
 no 1599.

Tuus quem benè nosti,

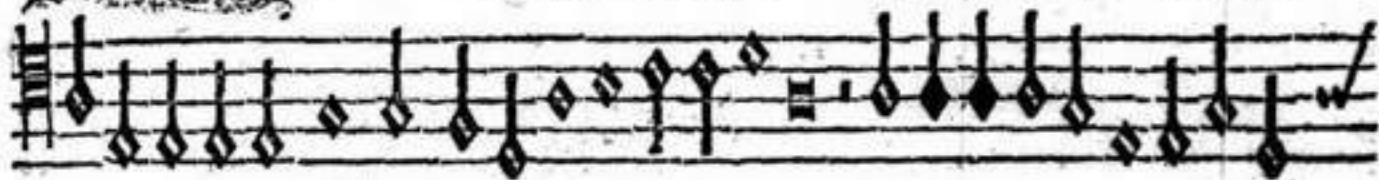
Prima pars.

I.

TENOR.

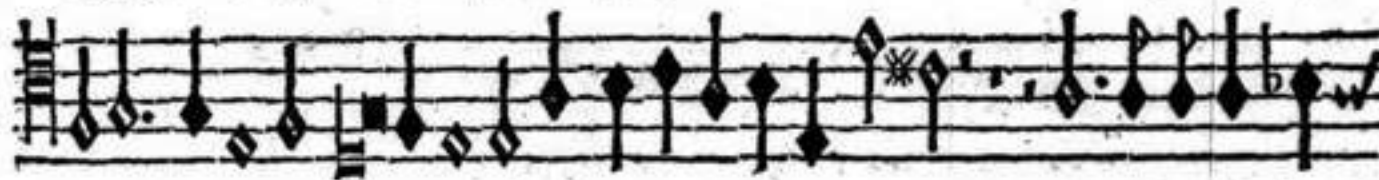
EVS, ne me objur- ga in furore, Deus, ne

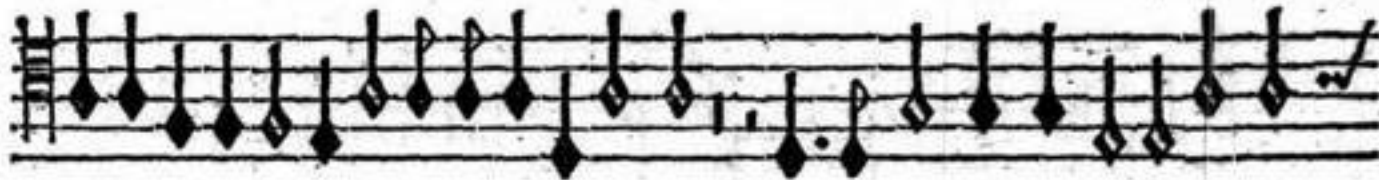
me objurga, Deus, ne me objurga in furore, neque in ira tua me ca-

stiga, sed respice & misere- re me- i, namque

exhausta est vis cor- dis me- i, e- ripeme po-

tenter summe Deus, eripe me potenter, li- bera me jam ab æ- terna

mor- te, nam in sepulchri vinculis detentus, quis est qui te Deus

possit laudare, quis est qui te ij Deus pos- sic laudare?

A 2

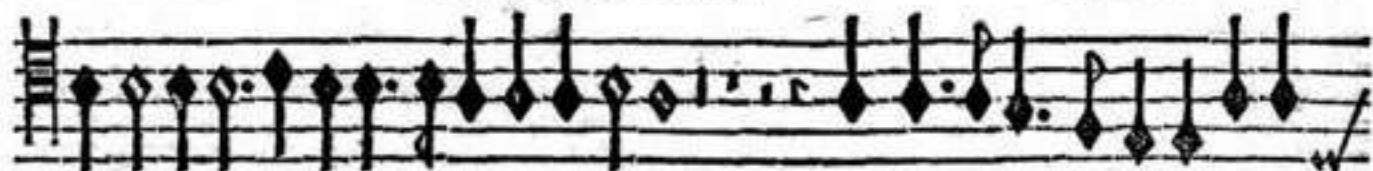
Secunda pars.

TENOR.

E- fatigatus sum ij

suspiran-

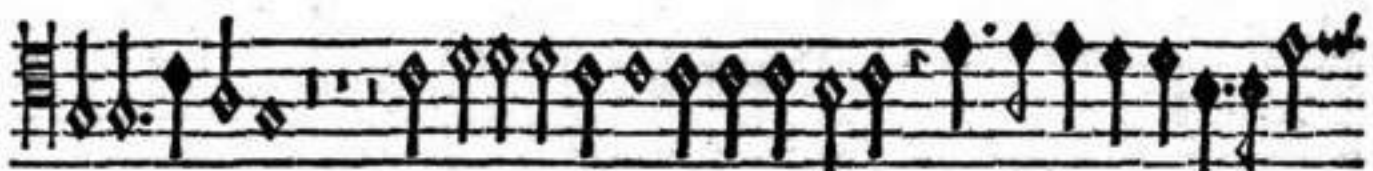

do, rigans lachrymis vultū & lectū meum, con- fenui cum inimicis

tantis, ij

cum in- imicis, cum in- i- micis tantis, sed

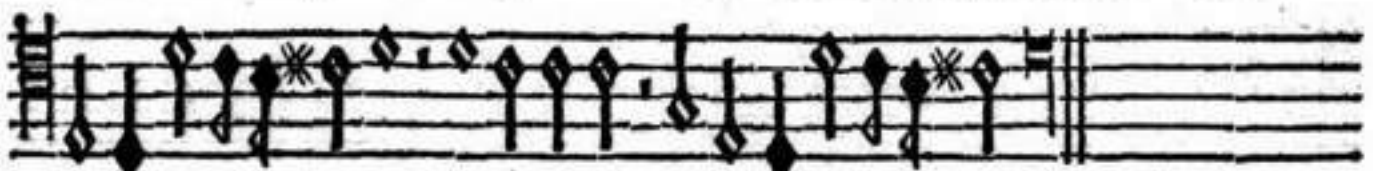
nunc procul à me, ô vos perversi, ô vos perver- si, fugite, nam me dominus,

me Dominus ij

ij

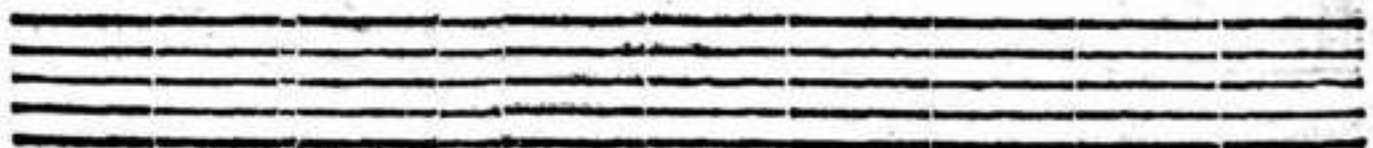
le- ho- va respexit læto & cle-

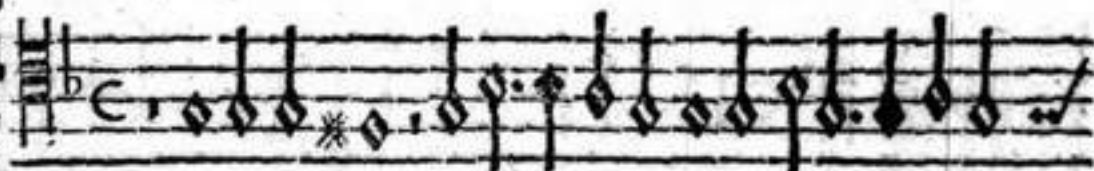

menti vul-

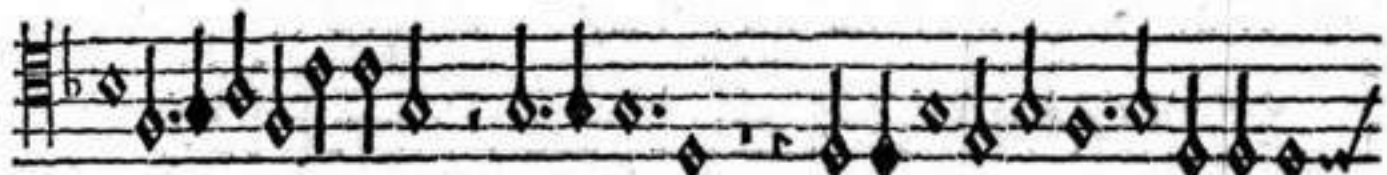
tu, & clementi, clementi vul-

tu.

& bea-

ti ij non minus sunt habendi, quorum obiecta sunt peccata cun-

notum feci, & remifi- fit

impie- tatem meam, pro hoc ad te, ô summe Deus me- us,

omnis

Atus orat, dum tempus adest.

Secunda pars.

TENOR.

Ves arx mea, praesidium me- um, praesidi-

umque me- um, libera me, ij Deus, quod bene potes, quod bene

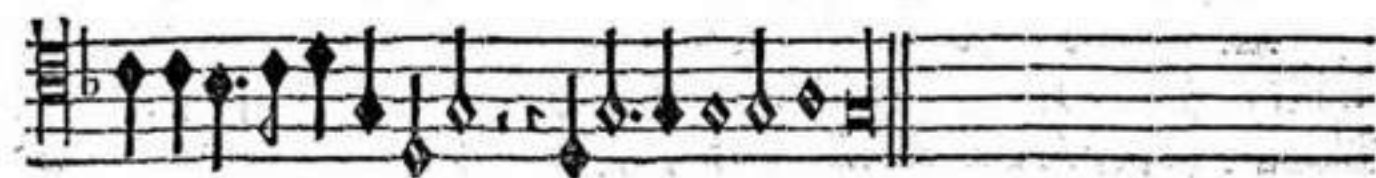
potes, ab in- imicis me- is, ne me absument, ne me absu-

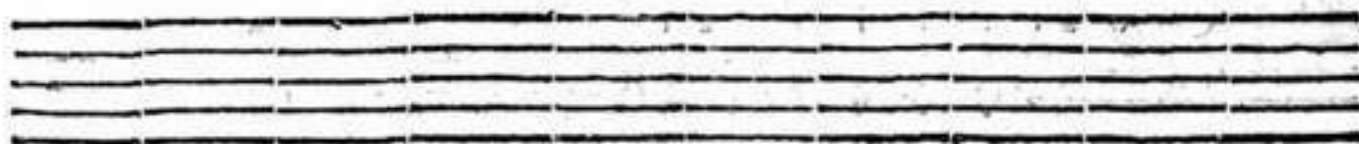
mant. Multi dolores, ob ini- quitates, impium sequitur, in te qui spe-

rat pacem habet, pacem ha- bet, ij gaudete recti corde, gaude-

te, gaudete recti corde. ij

Prima pars. III.

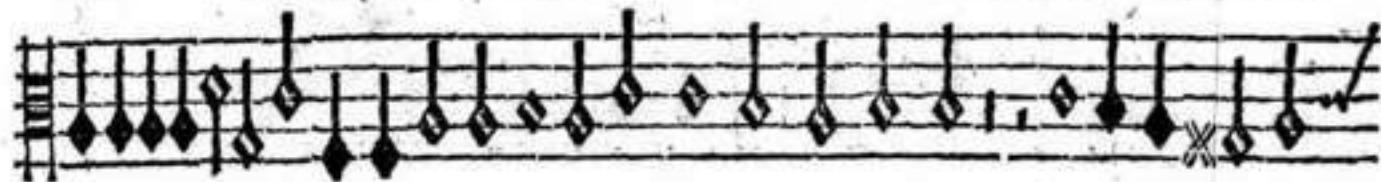
TENOR.

E in furore me coerce tu- o, neque in ira

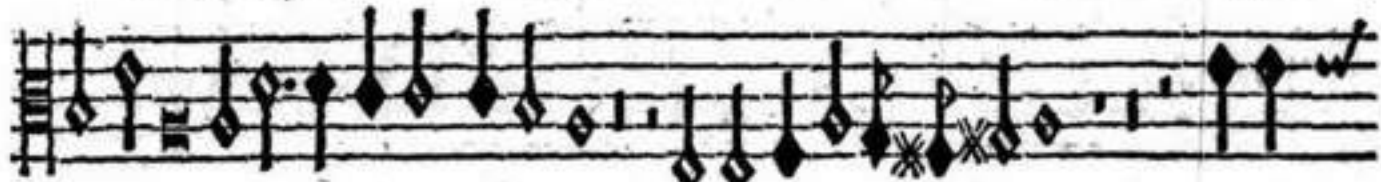
tua castiga DEVS, nam in me sunt infixæ omni ex parte, sagittæ tu-

æ,ij) premit me manus tua, infirmum cor meum, languens suspirat,

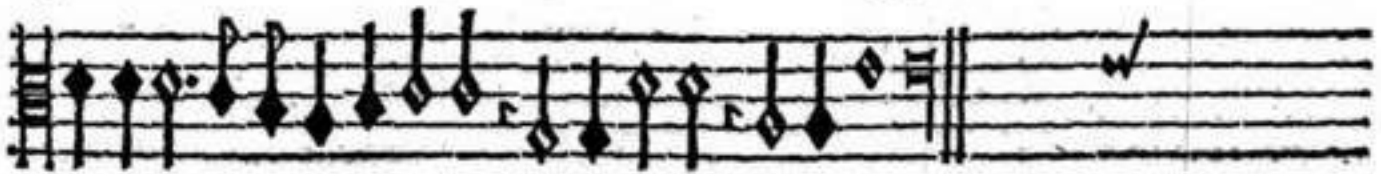
languens suspi- rat, ob multi- tudinem, ob multitudinem pec-

cati mei, totus affligor valdè, penè succum- bo, cor in

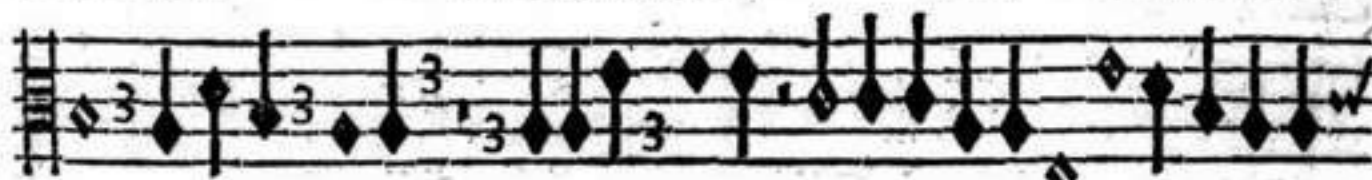
planctu isto ru- git, ru-

git, ru- git atque fremit, atque fremit.

*Secunda pars.**T E N O R.*

Am virtus me reli- quit, & vultus me-

us, non habet lumen, ij in animæ ruinam quidvis ruit,

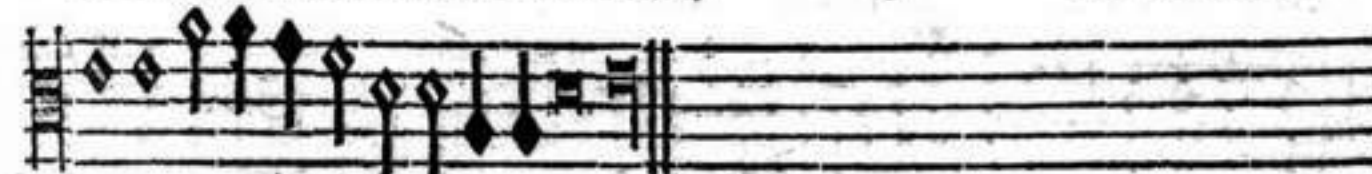
sed ego obfurdesco, ij in te spes mea est, ad

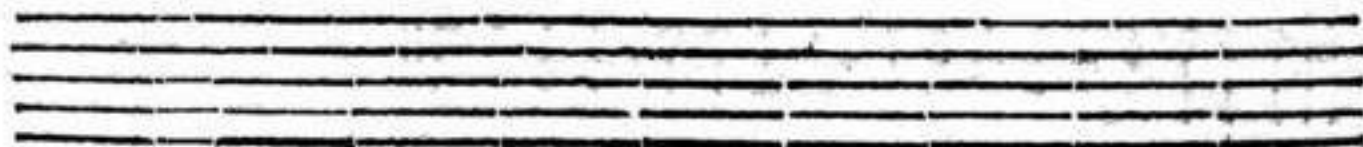
me ij inclina, ah, ah ne relinque me, ij tu, tu qui

solus es salvator meus, ô Domine, ij ij ô Domine Ie-

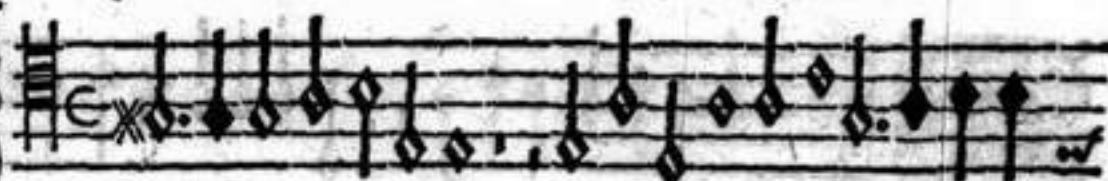
hova, ô Domine Ichova, Ichova.

Prima pars.

IIII.

TENOR.

I- fere- re me- i, ò Deus meus, ò De- us

meus, & dele grave mise- riz ij delictum, quo sū pollutus, &

au- fer à me poenam, à me poe- nam, & aufer à me poenam, poenā. Nam

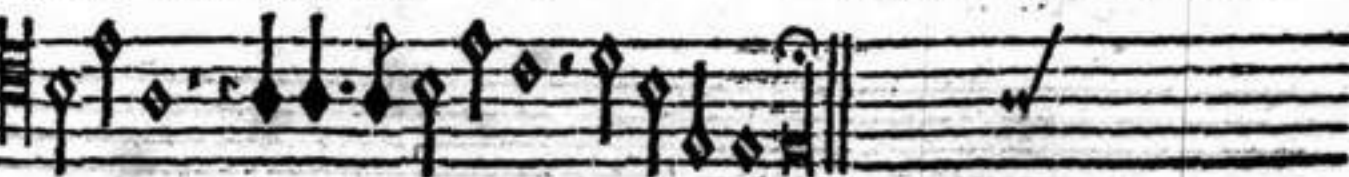
contra te solum Deus peccavi, qui sum peccator, & in peccatis na-

tus, sed tu qui arctam cæli viam recludis, animam lava meam labe ple-

nam, candidior ut sit ij vel ipsa nive, candidi-

or ut sit ij vel ipsa nive.

Secunda pars.

TENOR.

-Or in me mundum, & mentem crea novā, ij

nec aufer spiritum tuum, quem dedisti, nec aufer spiritū tuū, ij

quem dedisti, vt te adorem, ve-ra pie-ta-te, vera pi-eta-

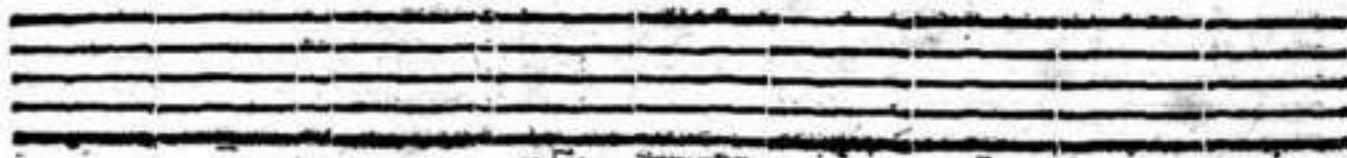
te, ij vera pieta-te, ita me tibi semper supplex dicabo,

etenim holocaustum tibi, tibi gratū, est cor contritum humiliter

oblatum, humili-ter oblatum.

Prima pars.

V.

TENOR.

Vdi o Domine meum clamo- rem, faciem tuam

a me ne absconde, namq; vt fumus, sunt dies mei, ij cor meum ad

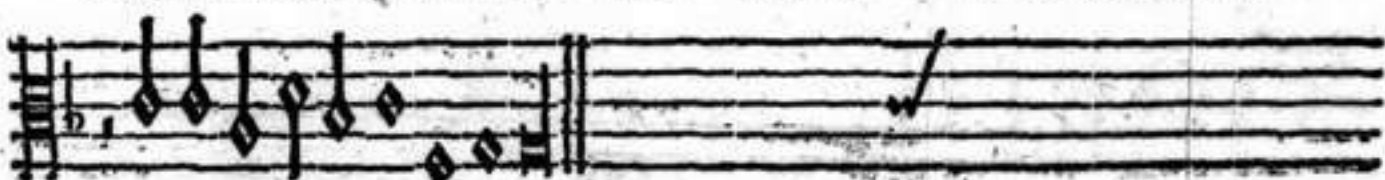
te, aures tuas a me cur vertis? cur vertis? amicus nullus est, ij qui

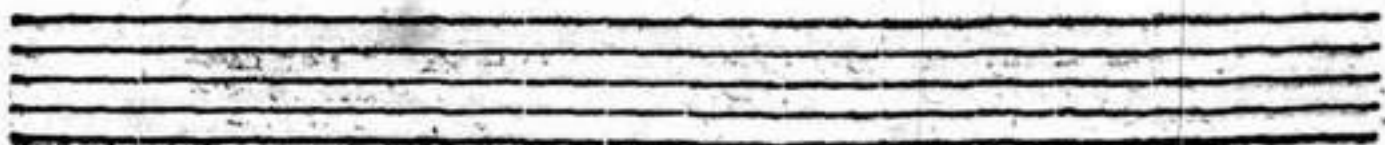
me non neget, pro panibus in cinere me pavi, ij &c

fletu multo, nec tamen latui ab ira tua, nec tamen latui,

cur denuo non precer, precer?

Secunda pars.

TENOR.

Prima pars.

VL.

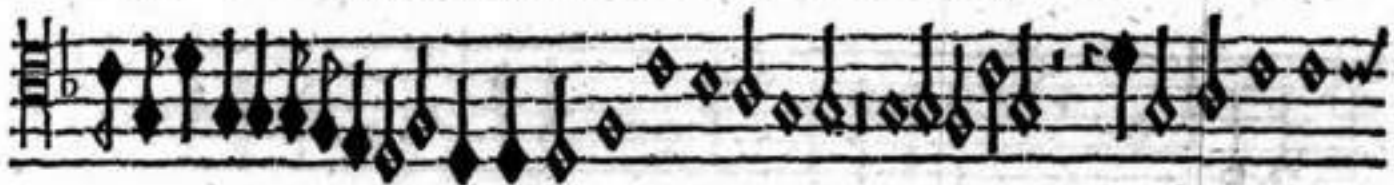
TENOR.

E profundis clamaui ad te, ad te, Deus, ad te, Deus, ex-

audi vocem meam, & aures tuæ sint ijs me-

& intentæ ijs precationi, quæ est afflicti, ijs afflicti cordis,

nam si iniquitates observares Deus, ad faciem tuam tre-

men- dam quisnam confisteret? ijs sed quis noce- bit,

si gratia tua ijs ijs

dignum putabis? ijs

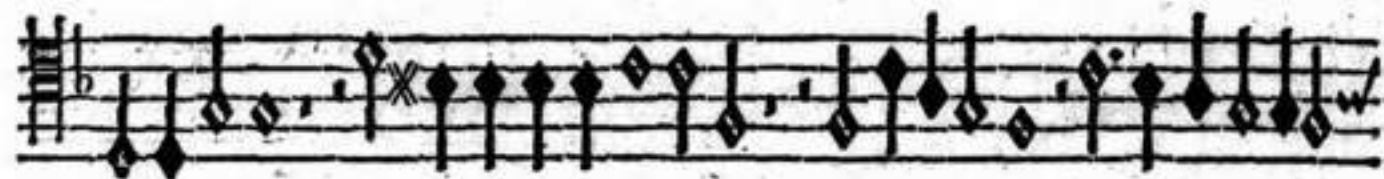

N te, ó Domine, a- nima mea se sustentavit.

ij

in te semper speravit, sic Israel in te spem omnē, spem

omnem ponat, mi-
sericordiam ab te
sic impetrabit, ó Deus Israel,

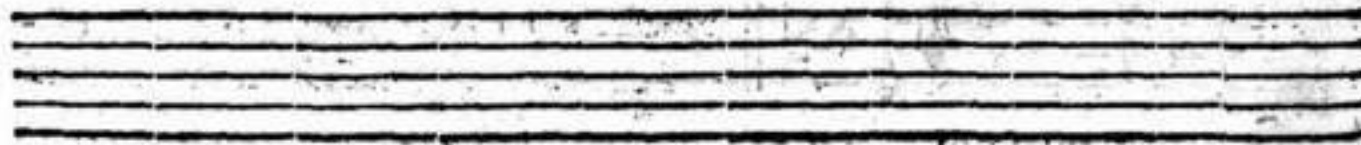
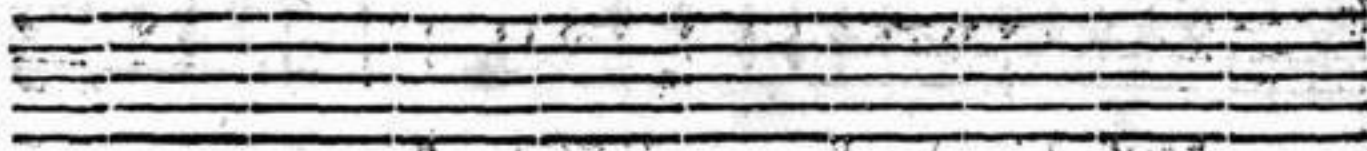

ij

qui sperat in te, hunc liberas ex omnibus adver-

sis, hūc liberas ex omnibus adversis, ex omnibus adversis, ij adversis.

Prima pars.

VII.

TENOR

V. di ô Domine, ij

vocem orantis, nec

in iudicium duc servū tuum, nam magna copia ij

in-

imicorum animam meam persequitur acerbè, corde sum conturbatus,

ij

sum conturbatus, sed quando rursus opera manuum tu-

arum cer-

no,

ad te recurro, ij

& bonitatem tu-

am, ij

notam mihi fac voluntatem tuam, notam mihi,

notam mihi fac voluntatem, voluntatem tu- am,

Secunda pars.

TENOR.

Elo- citer, ij Deus, succurre mihi, ij

ij nam spiritus in me ij jam revivi- scit,

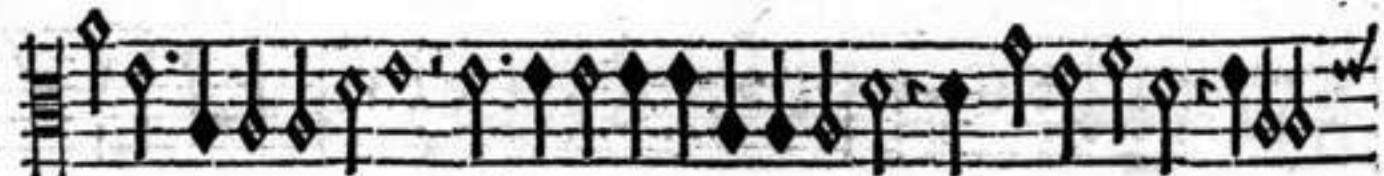
ad te animam, ad te, ad te animam & mentem attollo, ó Domi-

ne Deus, ó Rex cælorum, ij cælorum, ab ini- micis meis me liberato,

ab ini- micis meis, ij me libera- to, me li- bera-

to, quoniam humilis, quoniam humilis sum servus, sum servus tuus, ij

sum ser- vus tuus.

F I N I S.

Mus. no. 4° 2724
7

TENORE.

FIORI DEL GIARDINO DI DIVERSI ECCEL- LENTISSIMI AVTORI

Quattro, cinque, sei, sette, otto, & nove voci.

Raccolte con molta diligentia &
novamente date in luce.

NORIMBERGO

Appresso Paulo Kaufmann.

M. D. XCVII.

INDEX MOTECTARVM

GREGORII AICHINGERI.

Quinque.

- I. **V**Idi sub altare, *1. pars.*
 II. Et datae sunt illis, *2. pars.*
 III. Ego autem rogavi pro te.
 IIII. Domine Deus qui conteris bella.
 V. O quem suavis est Domine, *1. pars.*
 VI. Panis quem ego dabo, *2. pars.*
 VII. Gloria Patri qui creavit nos, *1. pars.*
 VIII. Te decet laus, *2. pars.*
 IX. Iubilare Deo omnis terra, *1. pars.*
 X. Laudate nomen eius. *2. pars.*
 XI. Gaudeamus & exultemus.
 XII. Dies irae, dies illa,
 XIII. Benedicam Domino, *1. pars.*
 XIIII. Quis est homo, *2. pars.*

Sex.

- XV. Noli timere, *1. pars.*
 XVI. Cum ambulaveris, *2. pars.*
 XVII. Quæ nova.

Septem.

- XVIII. Adesto unus Deus.

Octo.

- XIX. Gaudete.
 XX. Laudate Dominum.

F I N I S.

S E P T E M

P S A L M I

P O E N I T E N T I A L E S

Sex vocum.

I O A N N E C R O C E

Venetiis ad S. Marci Archi-
musico

Italica lingua primum modulati:

NUNC VERO AD ALIORVM, QVI ISTAM

non callent, pium usum in Latinam
linguam conversi

Ab

AMATORE QVODAM
MVSICAE.

N O R I M B E R G Æ

Apud Paulum Kaufmannum,

M. D. IC.

Ornatissimo viro,

DN. GEORGIO GRUBERO,

Civi Noribergensi honoratissimo, Musicz elegantioris

fantori magno, amico suo,

S. P.

D PAVLVS, SALVATORIS NOSTRI APOSTOLVS E PRAECI-
puit, praeputera sui temporis studia in Corinthiis graviter perstringens fecit, ut nostrorum
Germanorum in Italica aut alia peregrina lingua exercitia Musica, quae propter concentum
suaviorem, quo plurimum delectabar, multis jam annis apud earum linguarum imperitos
invaluerant, improbarem. Sunt enim illi talia sonus absq; mente, quiq; nec ad sui, nec ali-
orum edificationem utilis est.

Cum verò nec meas, nec aliorum res ferre intelligerem, ut eam ob causam, qui tanto bono priva-
ri nollet, linguas illas addisceret: talem aliquam ineundam esse rationem putavi, quo non solum lingua
aut ore, verum etiam mente caneretur & audiretur. Neq; enim Divo illi Apostolo satis est spiritu aut
voce psallere: mente quoq; psallendum est, non tantum, ne finis aliis & nobis ipsis barbari: verum etiam
ut fructum inde capiamus eum, quem debemus. Tota autem illa ratio semper mihi consistere visa est
in textuum vel commutatione, sicubi essent illi profani nimium: vel translatione, si nihil continerent
alieni à pietate & bonis moribus, quorum inopia jam diu laboramus.

Placuit id institutum meum non paucis: inter quos tu, Ornatissime Domine GRUBERE, tantò
magis emines, quanto & pietas tua ardentior, & incredibile elegantioris Musicz studium atq; amor
evidentior est. Quod enim Psalmis, quos vocant, penitentialibus, à IOANNE GROCE, prae-
stantis, Italica Musica hoc tempore artifices editis, me donasti, quid aliud voluisti, quam novum a-
perire campum, in quem Musa mea qualiscunq; excurreret? Nam propensa tua in me voluntas ita
multis inde à pueris vsq; declarata est argumentis manifestissimis, ut nihil reliqui fecisse videaris.

Excurri itaq; non tum quidem, fateor, quando campus ille abs te aperiretur (retinebant enim
negotia mea) sed quando me Deus clementissimus è morbo repentino eoq; gravissimo, quo ad pe-
nitentiam vocarat, liberaret, va debita eius misericordiae immensa vota, quae possem, redderem. Quae
cum occultanda non videantur, ad quae potius quam ad te mitterem, à quo Harmoniam dono accepi?
Hanc ergo, quam reddo, à me, cui tui memoria saepe jucunda est, recipe: sed ad ampliores usus ac-
commodatam. Neq; enim nunc, ut ante, sine, sed cum mente tibi aliisq; utilem, Deo verò gratif-
simum & acceptissimum edes sonum, quotiescunq; à molestissimis Mercaturae negotiis, quod soles
ratione honestissima, ad Musas hasce amantiores, cum sanctis expaciari placeat. Quae res quoq;
satis erit ad obturandum impudens eorum os, qui fortassis hanc translationem (Hac enim hic usus
sum quamquam liberiore, quaeq; non tam Italicorum verborum quam sacrorum textuum sensus seque-
retur) alicubi ut ineptam (qua tamen aptiorem ipsi dare nequeunt) ridebunt. Malo enim in talibus ex-
ercitiis uti cum D. Paulo translatione inepta, quando itacensent, sed plana & utili, quam mille artibus
non intellectae linguae adornato textu. Hac tu quoq; cum pristina in memoria deinceps utere: & cum
quibuscunq; voles (per me enim id licet) communica. B. V. Norimb. Calend. Septembris, An-
no 1599.

Tuus quem benè nosti,

Prima pars.

I.

BASSUS.

Deus, ne me objurga in furore, ij

neque in ira tu- a me castiga, sed respice & miserere

mei, & misere- re mei, namq; exhausta est vis cordis mei, eripe

me potenter, ô summe Deus, eripe me potenter, ô summe Deus, libera me

jam ab æ- terna morte. Nam in sepulchri vinculis detentus, quis est qui

te Deus possit laudare? quis est qui te Deus pos- sit laudare?

Secunda pars.

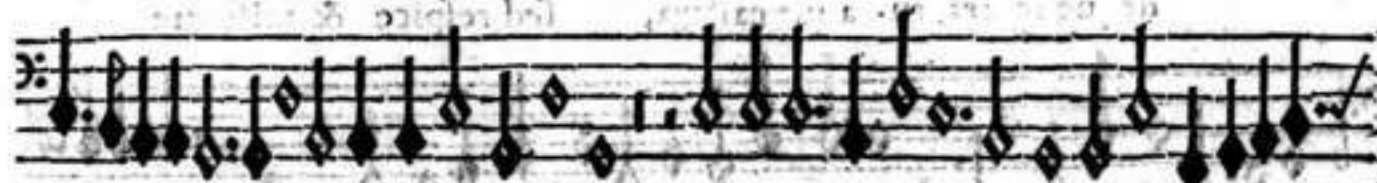
DASSIS.

Efa- tigatus sum sic suspirando, suspirando, ij

rigans lachrymis vultum & lectū, & consenui cum inimicis tantis, ij

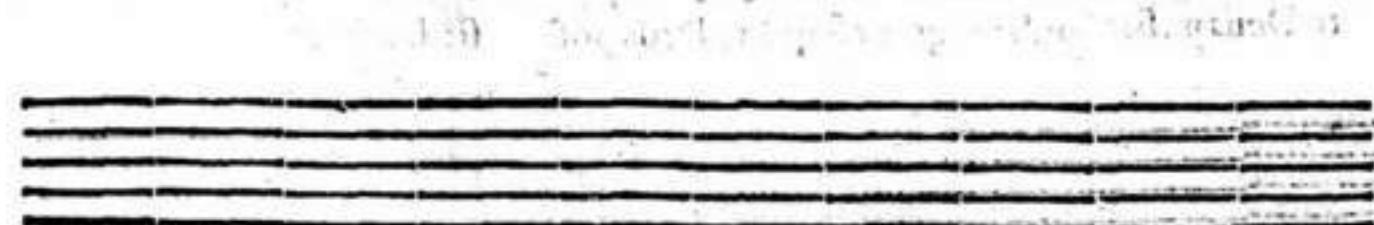
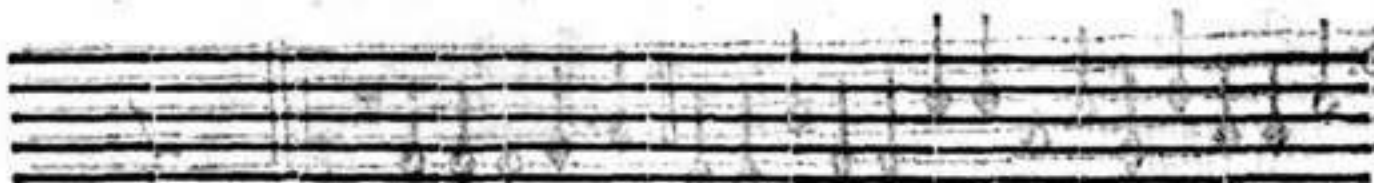
in- imicis tantis, sed nūc procul à me, o vos perversi,

perversi, fugite, nam me dominus Iehova, me dominus ij Iehova

respexit læto & clementi vultu, & clementi vultu.

E-ati, qui iniqui- ta- tis suæ ij

remissionem consequuntur plenam, ij plenam,

& beati non minus sunt habendi, sunt habēdi, quorū obsecra sunt peccata

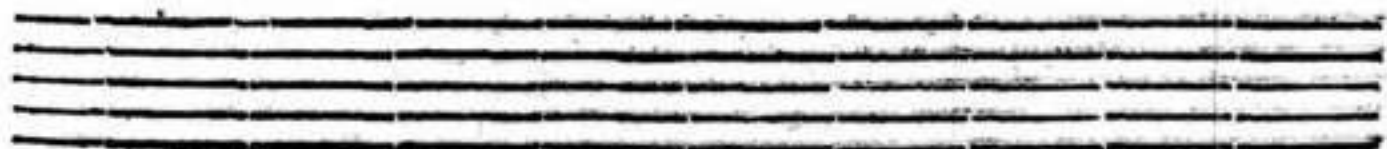
cuncta, peccatū tibi meum notum feci, & remisisti impieta- tem meam,

pro hoc ad te, ô summe Deus meus, pro hoc ad te, ô summe Deus meus,

omnis san- ctus orat, dum tempus adest, dū tempus adest. ij

V es arx mea praesidiumque meum, praesidiumque meum,

ij

libera me, libera me Deus, quod bene potes, libera

me, libera me Deus, quod bene potes, ab in- imicis meis, ne me absu-

mant, ij

multi dolores, ob in- iquitates, im- pium se- quuntur,

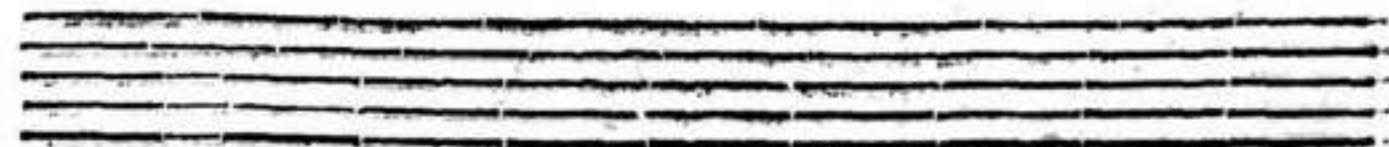
in te qui sperat, pacem habet, pacem habet, ij

gaudete recti

corde. ij

ij

Prima part.

III.

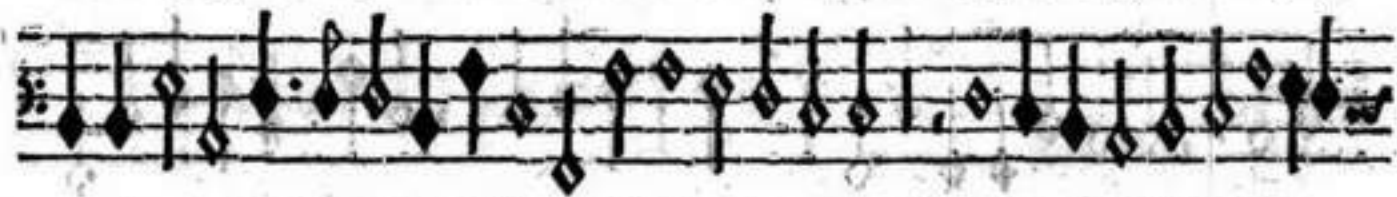
BASSVS.

E in furore me corde tuo, neque in ira

tua castiga Deus, nam in me sunt infixæ, omni ex parte, sagittæ tuæ, ij

premit me manus tuæ, infirmum cor meum, languens suspirat, ij

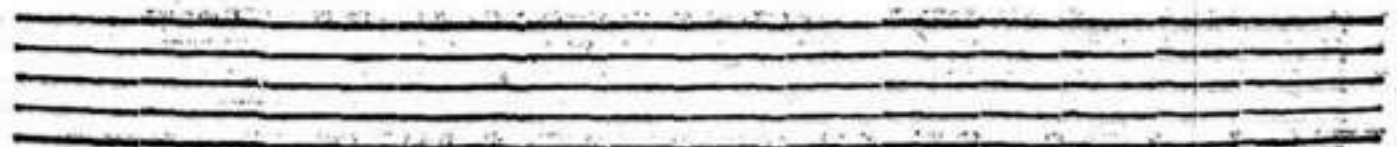
ob multitudinem peccati mei, totus affligor val-

dè, penè succumbo, cor in planctu isto rugit, ru-

git, ij atque fremit. ij

Secunda pars.

B A S S

Am virtus me reliquit, & vultus meus non habet

lumē, ij in a- nimæ ruinam quidvis ruit, sed ego obsur-

desco, sed ego obsurdesco, in te spes mea est, ad me, ad me inclina,

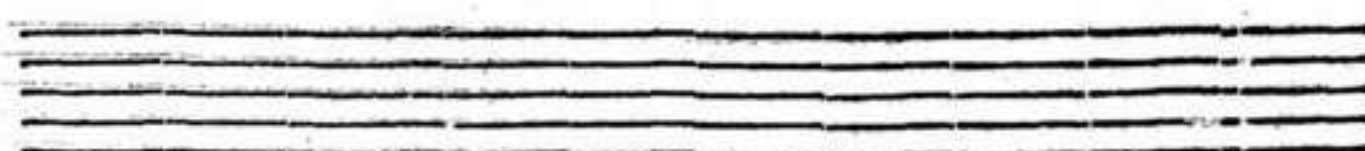
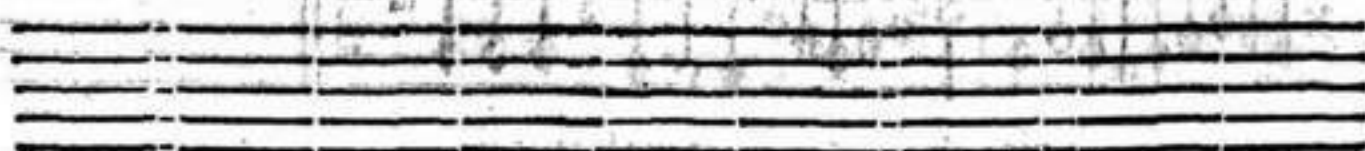

ah, ah ne relinque me, ij tu qui solus es Salvator meus, ô Domi-

ne Ichova, ij

ij

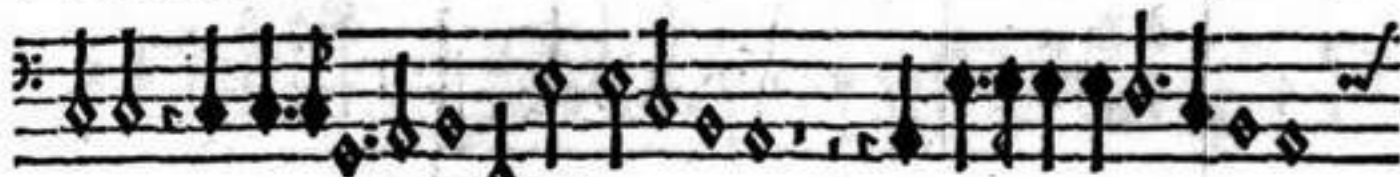
Prima Part.

I I I I.

BASSVS.

Miserere me- i, mise- rere ô Deus meus, & dele

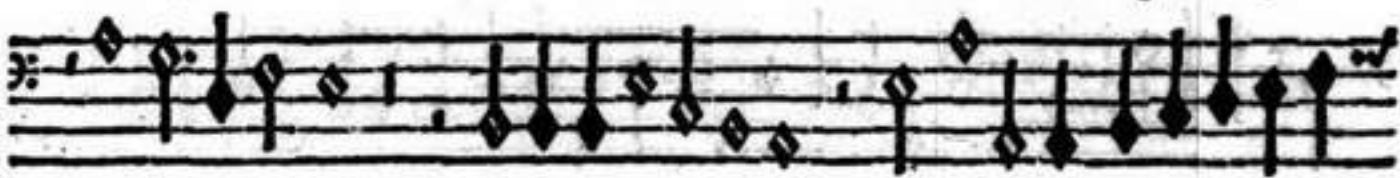

grave miserie delictum, quo sum pollutus, & aufer à me pec- nam.

ij

Nam contra te solum DEVS peccavi,

qui sum peccator, & in peccatis natus, sed tu qui arctam celi viam

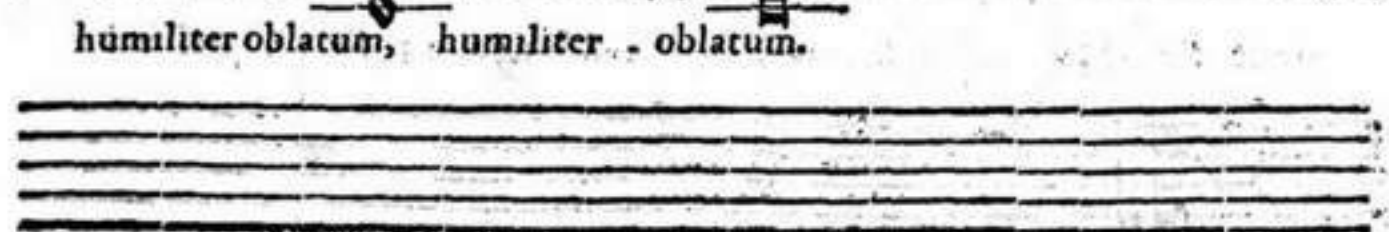
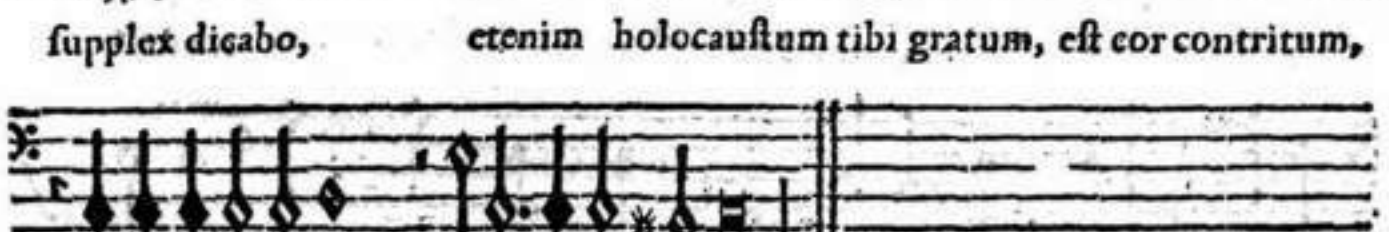
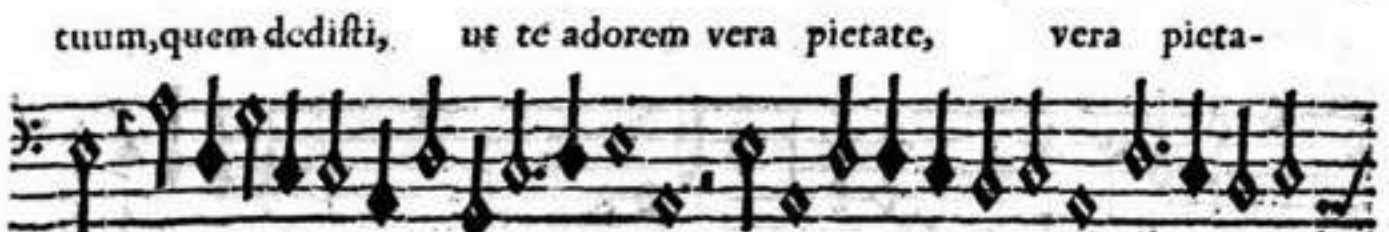
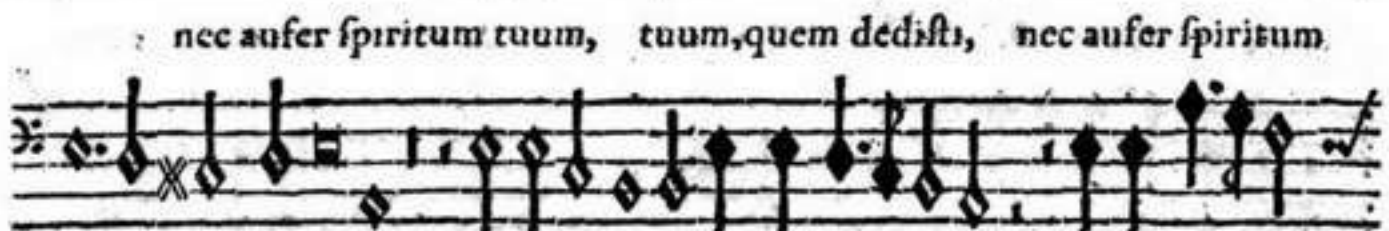
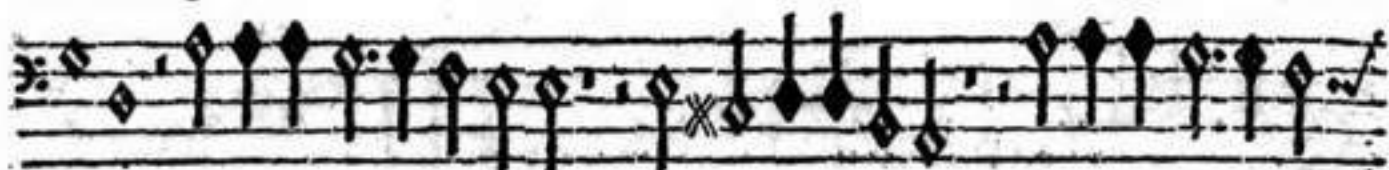
reclu- dis, animam lava meam la- be plenam, candidi-

orut sit vel ipsa, vel ipsa nive, candidior ut sit vel ipsa, vel

ipsa nive.

Prima Pars.

V.

BASSVS.

Vdi, o Domine, meum clamorem, faciem tuam a

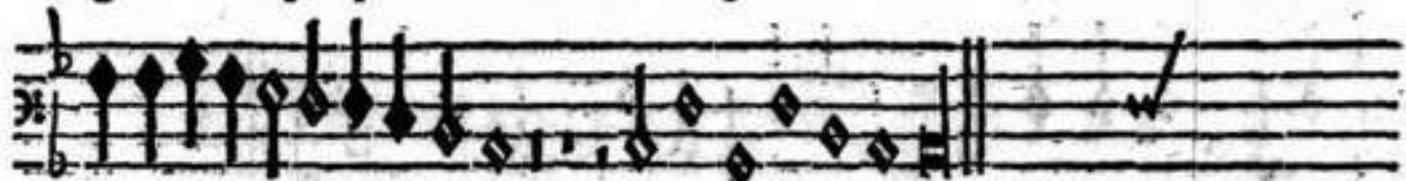
me ne absconde, namq; ut fumus, sunt dies mei, cor meum ad te, aures tuas a

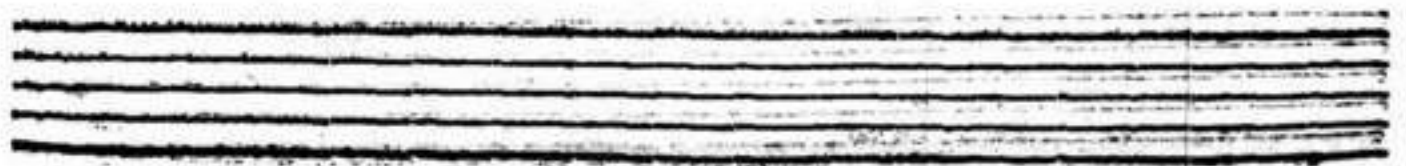
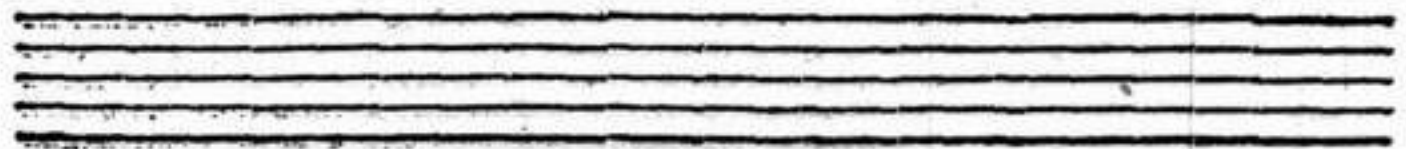
me cur vertis? aures tuas a me cur ver- tis? amicus nullus est, qui me non

neget, pro panibus in cinere me pavi, & fletu multo, nec

tamen latui ab ira tua, cur denuo non precer?

Secunda Pars.

BASSUS.

Rgo Deus, ad quē omnes gētes confugiūt, & reges se de-

mittunt, reges se demittūt, qui meritis tuis se frui no- runt, qui meri-

tis tuis ij

se frui norunt, se frui norunt. Ah ne me deferas,

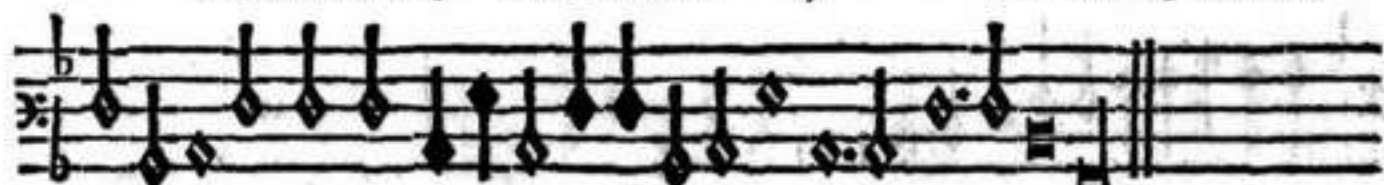

tu es defensor,

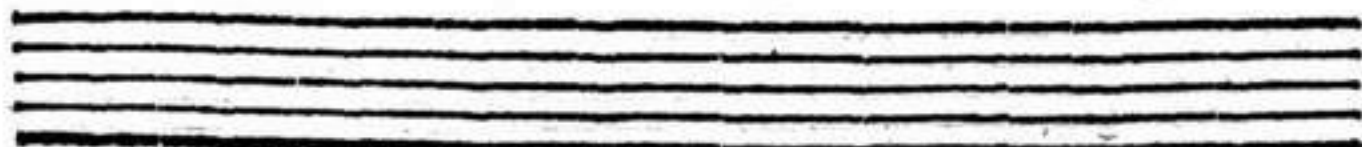
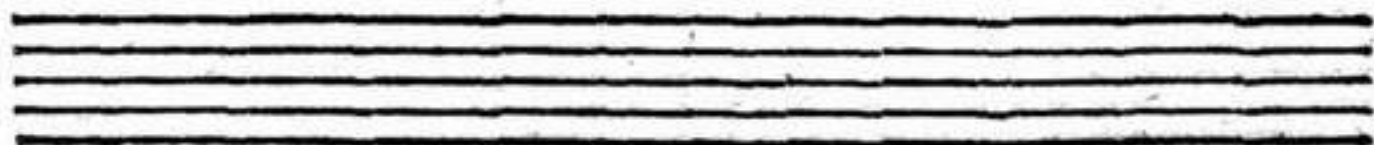
& Dominus

ij

rei abs te, rei abs

tecreatæ, Atque semper eris in omne ævum, in omne ævum.

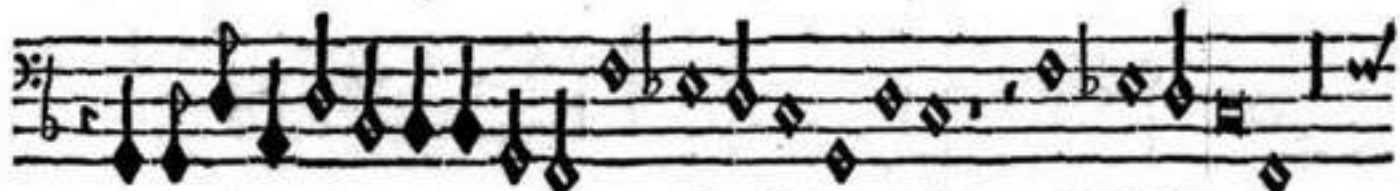

E profundis clamavi ad te Deus, Deus, exaudi

vocem me- am, & aures tuæ sint ij meæ intentæ

ij precationi, quæ est afflicti cordis, af- flicti cordis.

Nam si iniqui- tates observa- res Deus, ad faciem tuam tremen-

dam, quisnam confisteret? ij sed quis nocbit, si

gra- tia, tua ij dignum putabis? ij

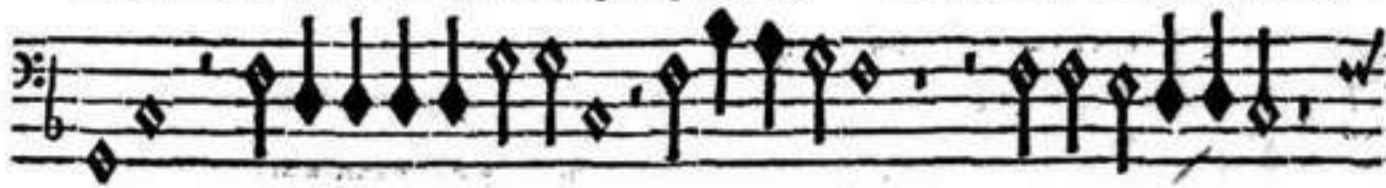
ij dignum putabis?

N te, ó Domine, anima mea se sustentavit, anima

mea se sustentavit, in te semper speravi t, sic Israël in te spem omnem

ponat, misericordiam abste sic impetrabit, ó Deus Israël.

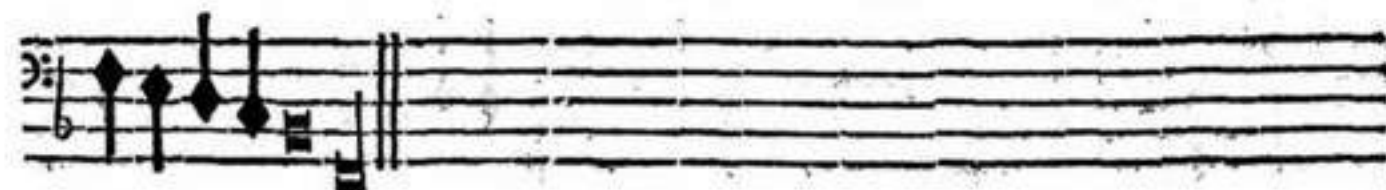

ij

Qui sperat in te, hunc liberas ex omnibus adver-

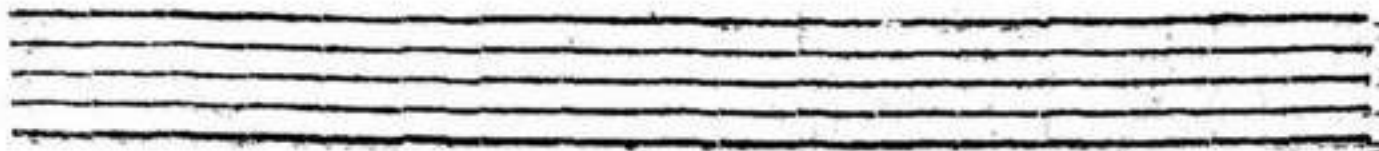

sis, adversis, ex omnibus adversis, adversis, ij ad-

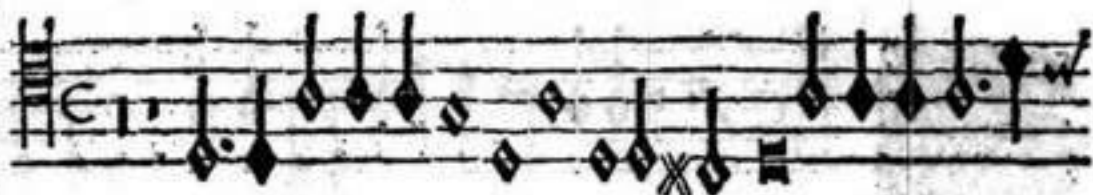

ver-

sis.

Prima Pars. VII. BASSVS.

Vdi, ô Domine, vocem oran- tis, nec in iudici-

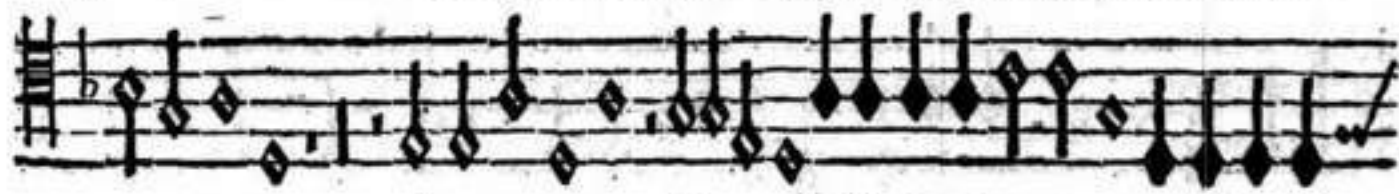
um duc servum tuum, Nam magna copia ij in-

imicorum animam meam persequitur acerbè, corde sum conturbatus,

ij sum conturbatus, sed quando rursus opera manuum tu-

arum cerno, ad te recurro, ij & bonitatem tuam, & boni-

tatem ij tuam, notam mihi fac voluntatem tuam, ij

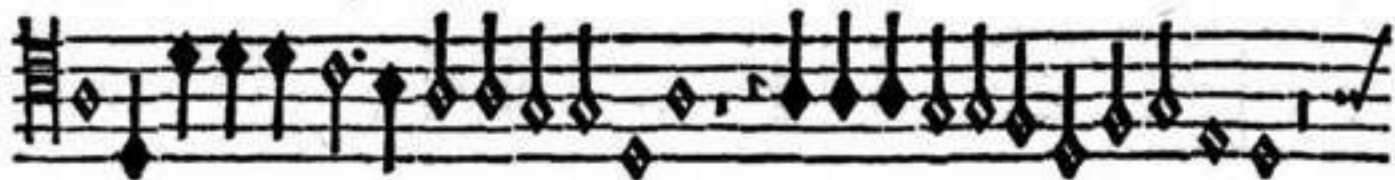
fac voluntatem tuam.

Secunda Pars.

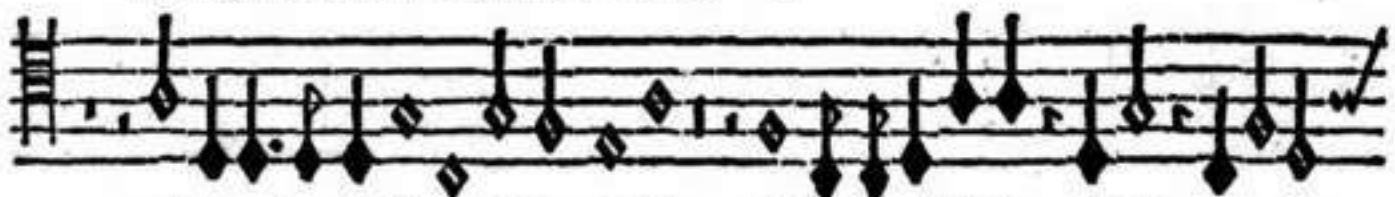
BASSVS.

Elociter ij Deus, succurre mihi, ij

nam spiritus in me jam reviviscit, ij

ad te animam & mentem attollo, ó Domine Deus, ó rex ij cœ-

lorum, ó rex cœlorum, ab inimicis meis me liberato, ab inimicis meis me

libe- rato, quoniam humilis ij sum servus

ij tuus, sum servus tuus. ij

F I N I S.

BASSO.

FIORI
DEL GIARDINO

DI DIVERSI ECCEL-
LENTISSIMI AUTORI

Quattro, cinque, sei, sette, otto, & nove voci.

Raccolte con molta diligentia &
novamente date in luce.

NORIMBERGO

Appresso Paulo Kaufmann.

M. D. XCVII.

S E P T E M
 P S A L M I

POENITENTIALES

Sex vocum.

IOANNĒ CROCE

Venetiis ad S. Marci Archi-
musico

Italica lingua primum modulati:

NVNC VERO AD ALIORVM, QVI ISTAM
 non callent, pium usum in Latinam
 linguam converfi

Ab
 AMATORE QVODAM
 MVSICAE.

QVINTA VOX.

NORIMBERGÆ

Apud Paulum Kaufmannum,
 M. D. IC.

Ornatissimo viro,
DN. GEORGIO GRVBERO,
 Civi Noribergensi honoratissimo, Musicæ elegantioris
 fautori magno, amico suo,
 S. P.

D. PAVLVS, SALVATORIS NOSTRI APOSTOLVS E PRAECI-
 puis, præpostera sui temporis studia in Corinthiis graviter perstringens fecit, ut nostrorum
 Germanorum in Italica aut alia peregrina lingua exercitia Musica, quæ propter concentû
 suaviorem, quo plurimum delectabar, multis jam annis apud earum linguarum imperitos
 invaluerant, improbarem. Sunt enim illi talia sonus absq; mente, quiq; nec ad sui, nec ali-
 orum ædificationem utilis est.

Cum verò nec meas, nec aliorum res ferre intelligerem, ut eam ob causam, qui tanto bono priva-
 ri noller, linguas illas addisceret: talem aliquam ineundam esse rationem putavi, quo non solum lingua
 aut ore, verum etiam mente caneretur & audiretur. Neq; enim Divo illi Apostolo satis est spiritu aut
 voce psallere: mente quoq; psallendû est, non tantum, ne simus aliis & nobis ipsis barbari: verum etiam
 ut fructum inde capiamus eum, quem debemus. Tota autem illa ratio semper mihi consistere visa est
 in textuum vel commutatione, sicubi essent illi profani nimium: vel translatione, si nihil continerent
 alieni à pietate & bonis moribus, quorum inopiâ jam diu laboramus.

Placuit id institutum meum non paucis: inter quos tu, Ornatissime Domine GRVBERE, tantò
 magis enimes, quanto & pietas tua ardentior, & incredibile elegantioris Musicæ studium atq; amor
 evidentior est. Quod enim Psalmis, quos vocant, pœnitentialibus, à LOANNE CKOCHE, præ-
 stantiss. Italicæ Musicæ hoc tempore artifice editis, me donasti, quid aliud voluisti, quàm novum a-
 perire campum, in quem Musa mea qualiscunq; excurreret? Nam propensa tua in me voluntas ita
 multis inde à pueris vsq; declarata est argumentis manifestissimis, ut nihil reliqui fecisse videaris.

Excurri itaq; non tum quidem, fateor, quando campus ille abs te aperiretur (retinebant enim
 negocia mea) sed quando me D. A. V. S. clementissimus è morbo repentino eoq; gravissimo, quo ad pœ-
 nitentiam vocarat, liberaret, ut debita eius misericordiæ immensæ vota, quæ possem, redderem. Quæ
 cum occultanda non videantur, ad quæ potius quàm ad te mitterem, à quo Harmoniam dono accepi?
 Hanc ergo, quam reddo, à me, cui tui memoria sæpè jucunda est, recipe: sed ad ampliores vsus ac-
 commodatam. Neq; enim nunc, ut ante, sine, sed cum mente tibi aliisq; utilem, D. A. O. verò gratis-
 simum & acceptissimum edes sonum, quotiescunq; à molestissimis Mercaturæ negociis, quod solet
 ratione honestissima, ad Musas hasce amœniores cum sanctis expiaciari placeat. Quæ res quoq;
 satis erit ad obrurandum impudens eorum os, qui fortassis hanc translationem (Hac enim hic vsus
 sum quanquàm liberiore, quæq; non tam Italico rum verborum quàm sacrorum textuum sensus seque-
 retur) alicubi ut ineptam (qua tamen aptiorem ipsi dare nequeunt) ridebunt. Malo enim in talibus ex-
 exercitiis uti cum D. Paulo translatione inepta, quando ita censent, sed plana & utili, quàm mille artibus
 non intellectæ linguæ adornato textu. Hac tu quoq; cum pristina me memoria deinceps utere: & cum
 quibuscunq; volēs (per me enim id licet) communica. B. V. Norimb. Calend. Septembris, An-
 801 599.

Tuus quem benè nosti,

EV S, ne me objur- ga in furo- re, ne me ob-

jurga, Deus, ne me objurga in furore, in furore, neque in ira tu-

a me castiga, sed respice ij & misere- re

mei, namq; exhausta est vis cordis me- a e- ripe me po-

tenter, ij ij ô summe Deus, libera

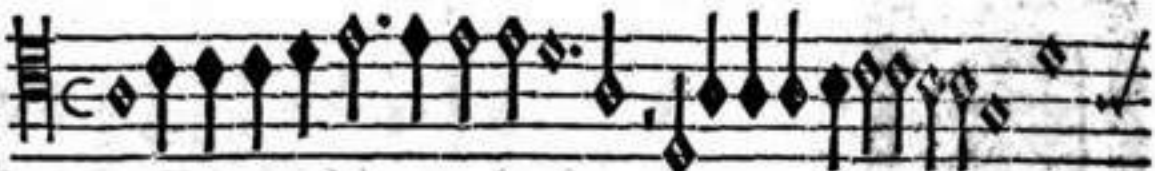
me jam ab æterna mor- te. Nam in sepul- chri vin- culis detentus,

quis est qui te Deus possit laudare? ij

Secunda pars.

QUINTA VOX.

Efatigatus sum sic suspirando, ij

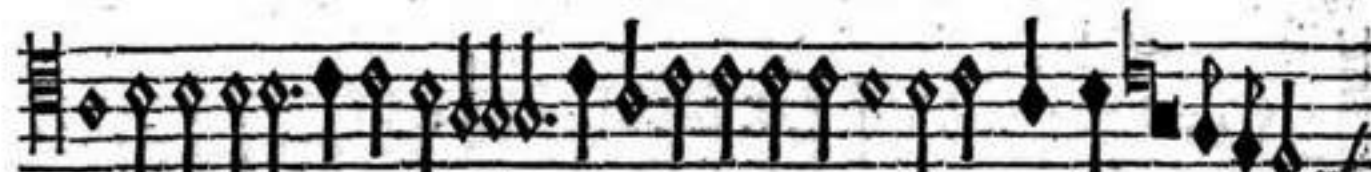
ri- gans lachrymis ij

vultum & lectum meum, consenu-

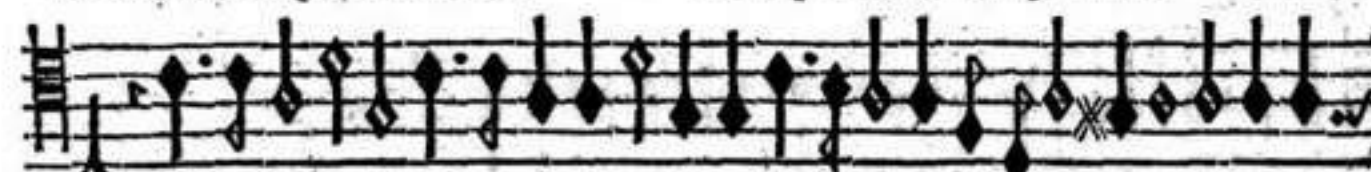
i cum inimicis ij

tantis, consenui cum inimicis

tantis, sed nūc procul à me, ij

ô vos perversi, ô vos perver-

si, fugite, nam me dominus Iehova, me dominus Ieho-

va respexit

læto & clementi vultu, læto & clementi vultu.

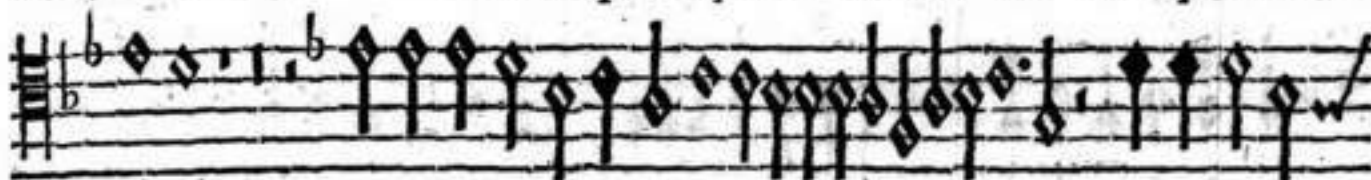
Prima pars.

II.

QVINTA VOX

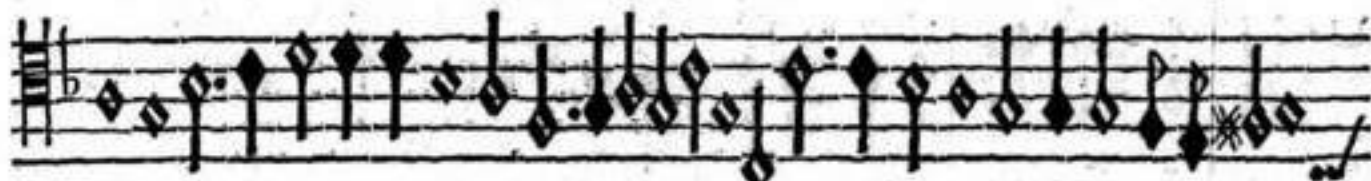
E-ati, qui iniquita- tis su- æ, in- iquitatis

suæ

remissionem consequuntur, ij

consequuntur

plenâ, & beati non minus ij

sunt habendi, sunt haben- di,

quorû obiecta sunt peccata cun-

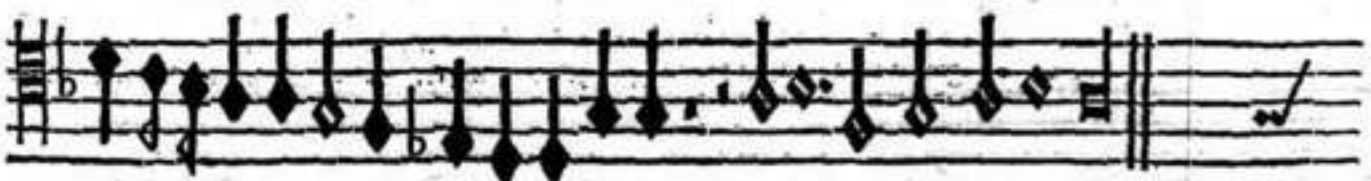
cta, peccatum tibi meum, peccatum

tibi meum notum feci, & remisisti impi- etatem meam, pro

hoc ad te, ô summe De- us meus, omnis sanctus orat, omnis

san- ctus orat, dum tempus adest, orat dum tempus adest.

Aa 3

Secunda pars.

QUINTA VOX.

V es arx mea, praesidiūque meum, pra-

sidiūque meum, libera me, ij Deus, quod bene potes, libera me,

Deus, quod bene potes, ab in- imicis meis, ne me absument, ne

me absument, multi dolores, ob iniqui- ta- tes, impium sequitur,

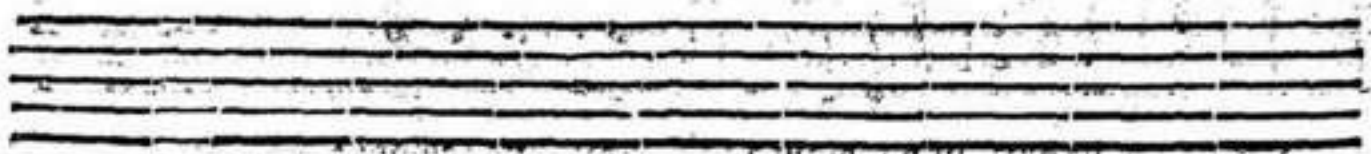
in te qui sperat, pacem habet, ij

gau-

date recti corde, ij

gaudete recti corde.

E in furore tuo me co-erce, neque in ira

tua casti- ga, ca- stiga De- us, nam in me sunt infixæ, omni ex

parte, sagittæ tuæ, ij premit me manus tua, infirmum cor meū

languēs suspi- rat, ob multitudinem peccati mei, ij

totus affligor valdè, penè succumbo, ij cor in planctu

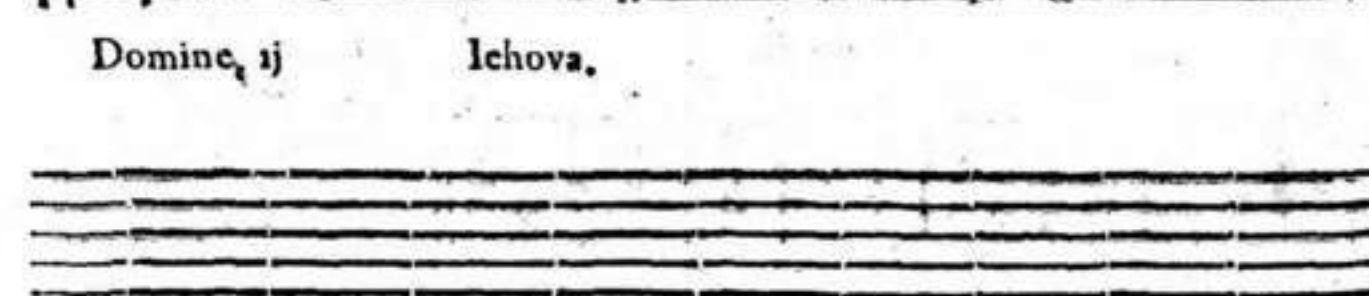
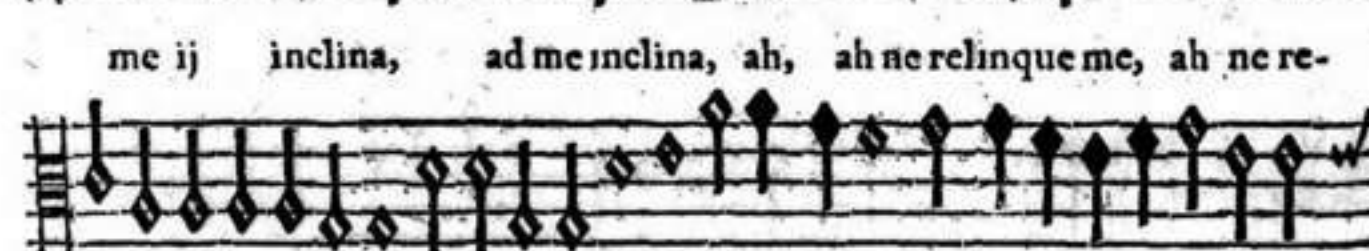
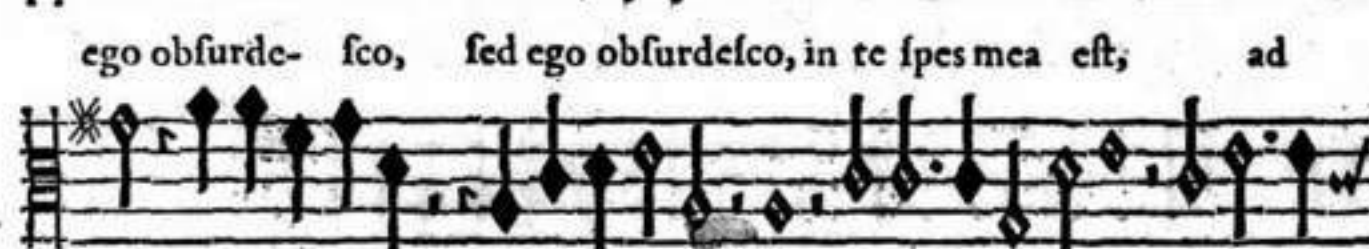
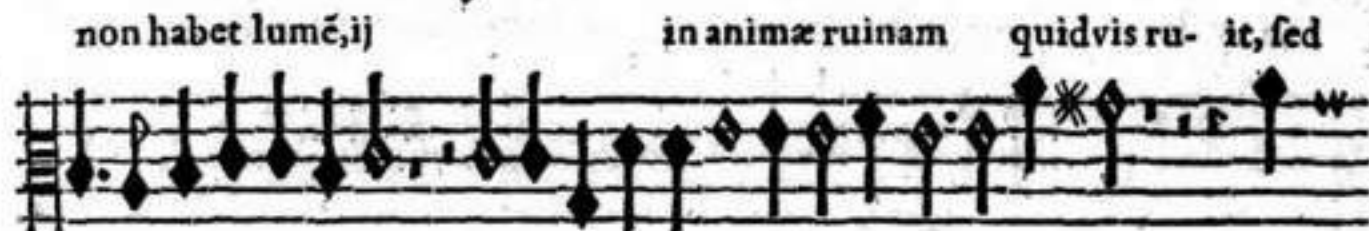
isto ru- git, ru- git, ru-

git atque fremit. ij

Secunda pars.

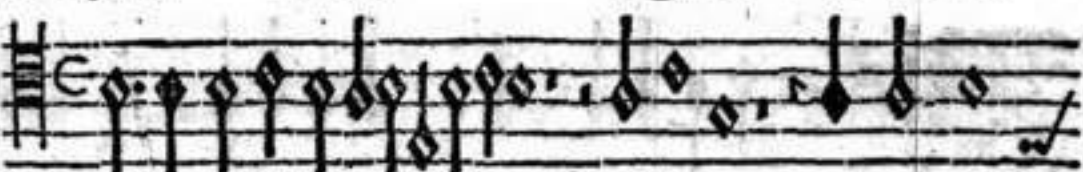
QVINTA VOX.

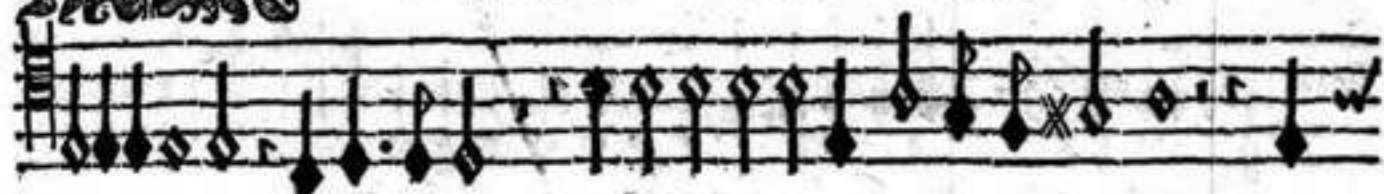
Prima pars.

IIII.

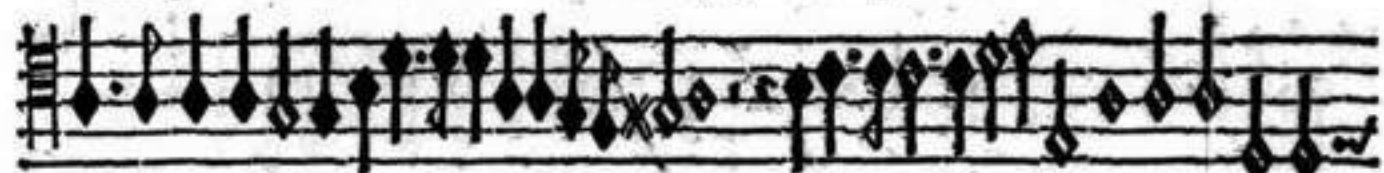
QVINTA VOX.

I- serere ij mei, ó Deus, ij

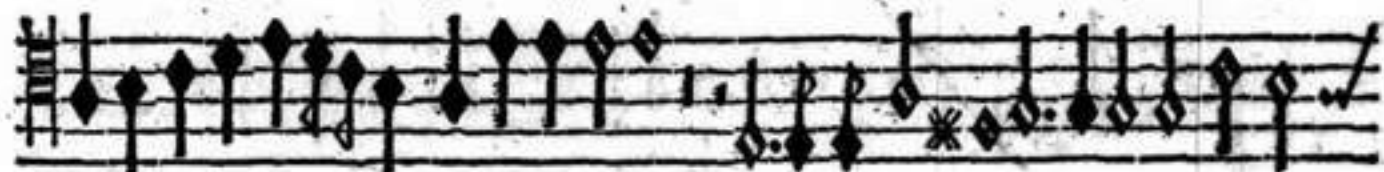
& dele grave mise- riæ delictum, quo sum pollu- tus, &

aufer à me pœnam. ij Nam contra te solum

Deus pec- cavi, qui sum peccator, & in peccatis natus, sed tu, qui

arctam cœli vi- am recludis, animam la- va meam labe plenam,

candidi- or ut sit vel ipsa, candidior ut sit ij vel ipsa

nive, candi- dior ut sit vel ipsa ni- ve.

Bb

Secunda pars.

QUINTA VOX.

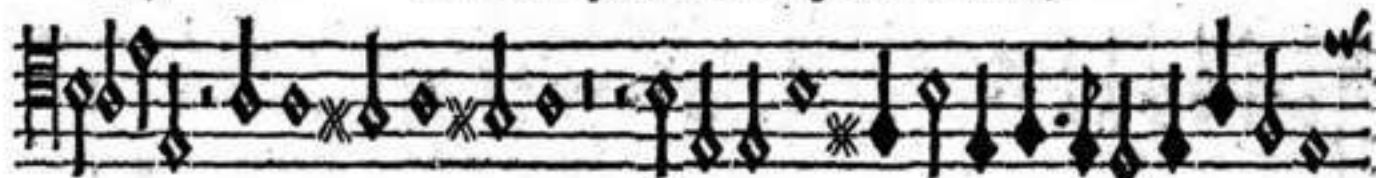

Or in me mundum, & mentem crea, & mentem crea novam,

ij

nec aufer spiritum tuum quem dedisti, ij

quem dedi- sti, ut te ado- rem ve-ra pi- etate,

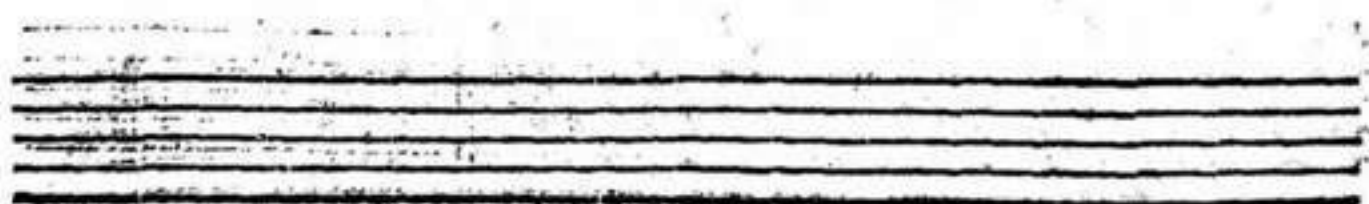
vera pie- ta- te, vera, vera pi- etate, ita me tibi semper, tibi

semper, semper supplex dicabo, etenim ho- locaustum tibi gra- tum,

est cor contritum humiliter obla- tum, humiliter obla- tum.

Vdi, o Domine, meum clamorem, faciem tuam

à me ne abscon- de, namq; vt fumus, sunt dies mei, sunt dies me-

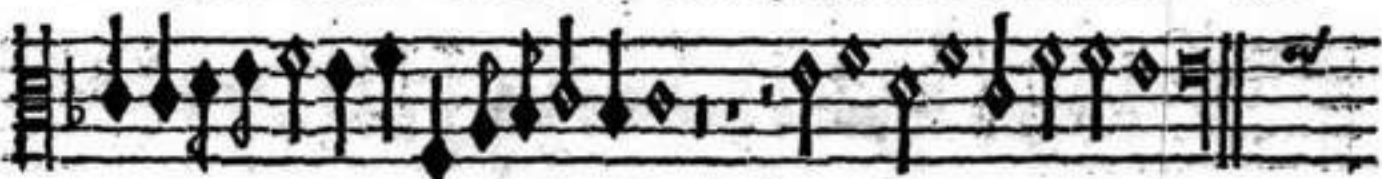
i, cor meum ad te, aures tuas à me cur vertis? aures tuas à me cur ver-

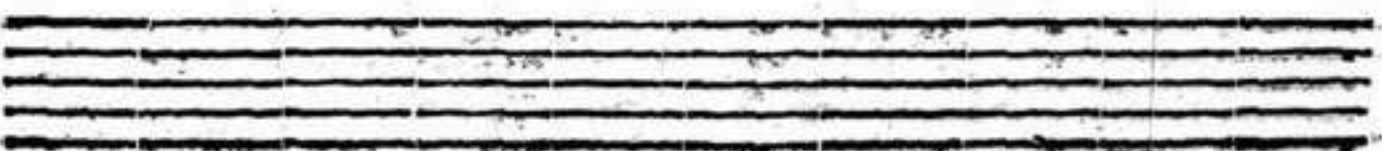
tis? amicus nullus est, qui me non ne- get, pro panibus, ij

in ci- nere, in ei- ne- re me pavi, & fle- tu multo, nec

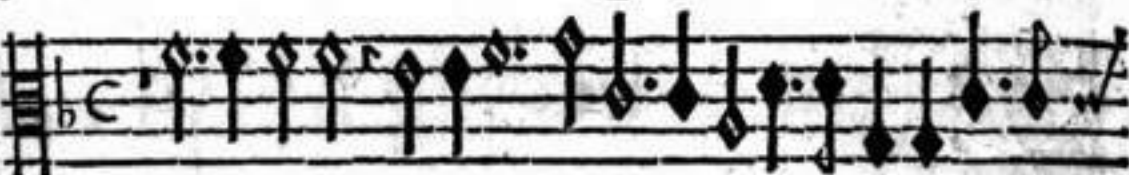

tamen la- zui ab ira tu- a, cur denuò non precer, precer?

Secunda pars.

QUINTA VOX.

Rgo Deus, ad quē omnes gentes confugiunt, & reges

se demittunt omnes, se demittūt, & reges se demittunt omnes, qui meri-

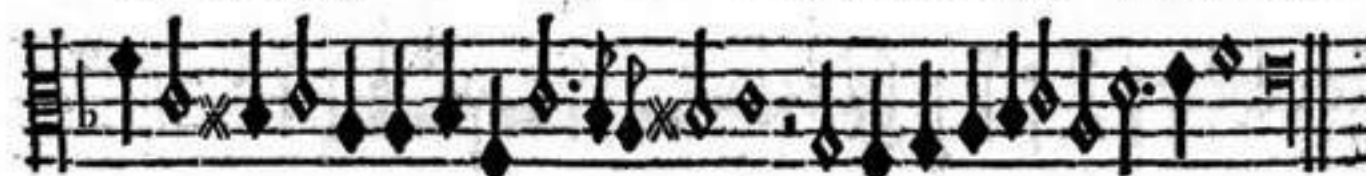
tis tuis se frui no- runt, qui meritis tuis ij se

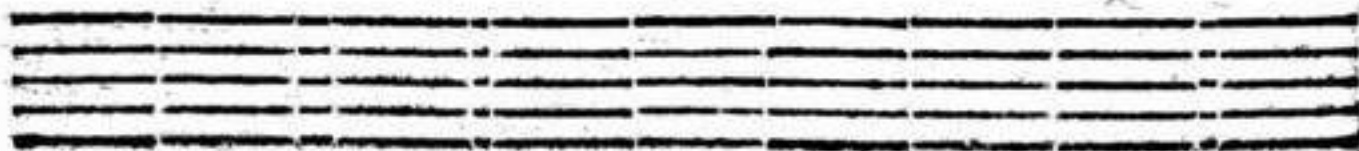
frui norunt. ij Ah ne me deferas, tu es defen- for,

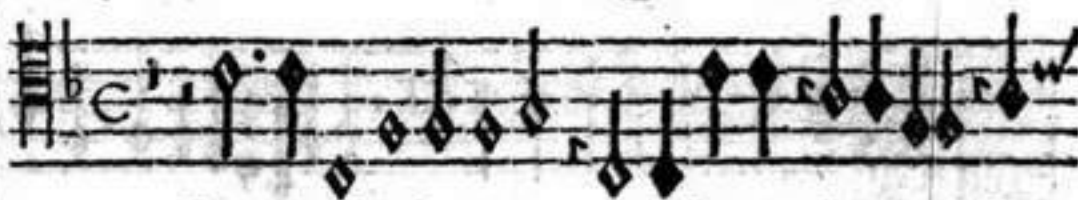

& Dominus ij ij re- i abs te creatæ, creatæ, at-

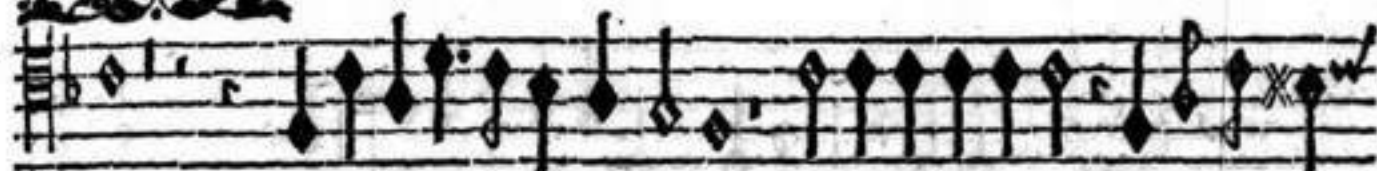

que eris semper in omne æ- vum, in o- mne æ- vum.

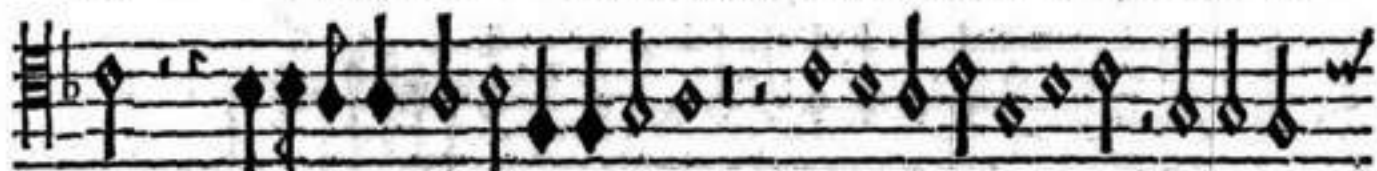

E profundis clamavi, ad te Deus, ij De-

us, exaudi vo- cem meam, & aures tuæ sint meæ in- ten-

tæ, meæ intentæ precati- oni, quæ est afflicti cordis, afflicti

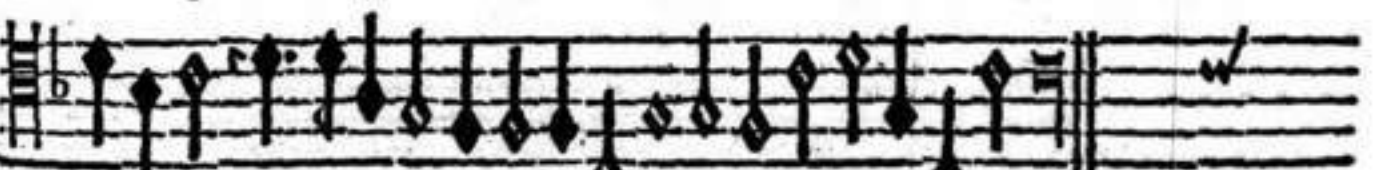
cor- dis. Nam si ini- quitates observares Deus, ad faciem tuam, faci-

em tuam tremendâ, quis nam confisteret? ij

sed quis nocebit, si gra- tia tua ij

dignum putabis? ij

Bb ;

Secunda pars.

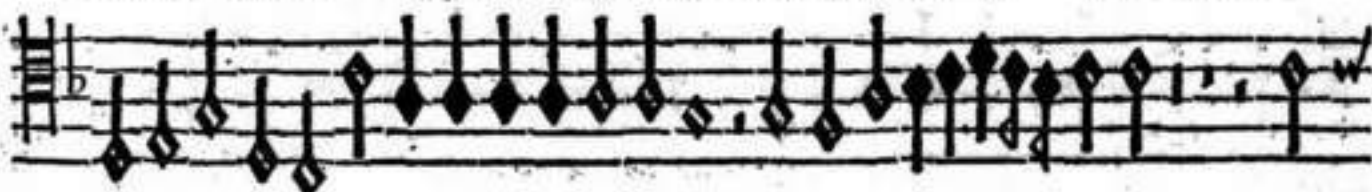
QVINT A VOX.

N te, ô Domine, ij a- nima mea se sustenta-

vit, se sustenta- vit, in te semper speravit, sic Israel ij in te spem o-

mnē ponit, misericordiam abs te sic impetra- bit, ô

Deus Israel, qui sperat in te, ij hunc liberas ex omni-

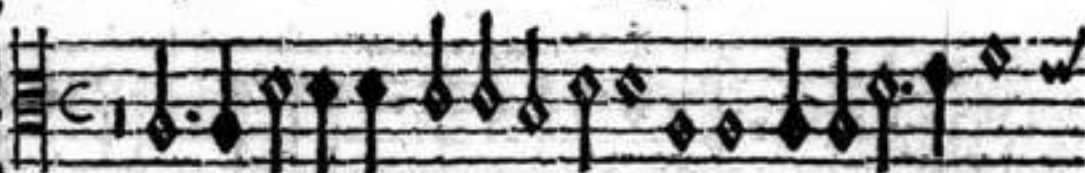

bus adversis, ex omnibus adversis, ij

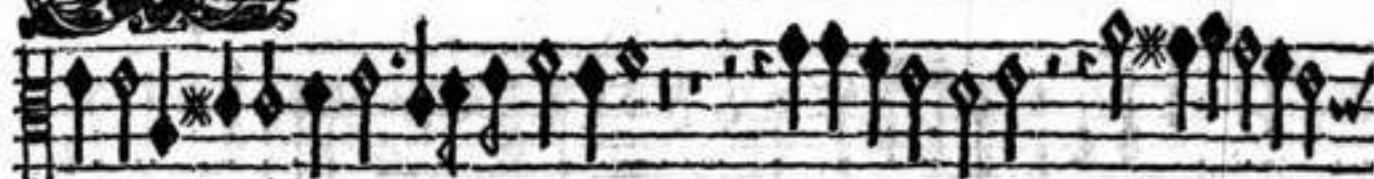

ex omnibus adver- sis,

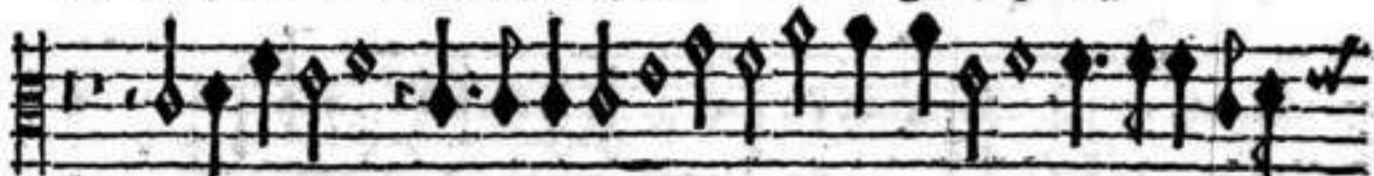

V. di,ò Domine, vocem orantis,vocem oran-

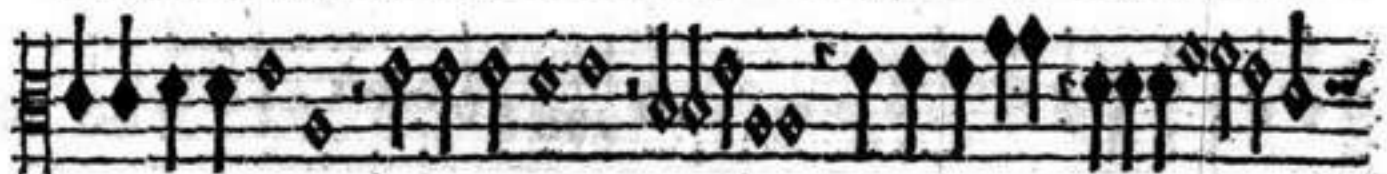
tis,nec in iudicium duc servum tuum, \ nam magna copia ij,

inimicorum animam meam persequitur acerbè,corde sum contur-

batus,corde sum,corde sum conturbatus, sed quando rursus opera manu-

um tuarum cerno, ad te recurro, ij & bonitatem tuam,

ij notam mihi fac voluntatē tuam,notam fac mihi, notam

fac mihi voluntatem, voluntatem tuam.

Secunda pars.

QVINTA VOX.

E-lo-citer Deus, ij succurre mihi, ij

nam spiritus in me iam reviviscit, ij

ad te animam & mentem attollo, mentē attollo, ô Domine ij

Deus, ô Rex ij cælorum, ô Rex cælorum, ab inimicis me-

is me libera- to, ab ini- micis meis ij melibe- ra-

to, quoniam humilis ij sum servus tuus. ij

F I N I S.

QVINTO.

FIORI
DEL GIARDINO

DI DIVERSI ECCEL-
LENTISSIMI AVTORI

à

Quattro, cinque, sei, sette, otto, & nove voci.

Raccolte con molta diligentia &
novamente date in luce.

NORIMBERGO

Appresso Paulo Kaufmann.

M. D. XCVII.

Register der deutschen Gesang.

Mit vier Stimmen.

Nun Janet an ein guts liedlein	1.
An einem abent spat	2.
Jungfraw dein schöne gestalt	3.
Feins Lieb du hast mich gfangen	4.
Das herzh thut mir auffspringen	5.
D auffenthalt meins leben	6.
Ich brin vnd bin enhant	7.
Drin vnd zürne nur immer fort	8.

Mit fünff Stimmen:

Zu dir schrey ich vmb hülff	9.
Kein grösser freüt kan sein	10.
Wan du Jungfraw forthin	11.
Dein ayglein klar leichten	12.

Herzlib zu dir allein	13.
Frölich zu sein in ehren	14.
Ach Schatz ich thu dir klagen	15.

Mit sechs Stimmen.

Ich scheid von dir mit leyde	16.
Falsch lieb warumb mich flühest	17.
Mit danken jubilieren	18.
Far hin guts liedlein	19.
Schöns lieb du machst mir angst	20.
Von dir kan ich nicht scheiden	21.
Frisch auff last vns ein guts	22.

Mit acht Stimmen.

Mein Lieb wil mit mir kriegen	23.
Mein herzh ist mir gen dir	24.

E N D E.

S E P T E M

Mus. ps. 4° 2724
6

P S A L M I

P O E N I T E N T I A L E S

Sex vocum.

I O A N N E C R O C E

Venetiis ad S. Marci Archi-
musico.

Italica lingua primum modulati:

N V N C V E R O A D A L I O R V M, Q V I I S T A M

non callent, pium usum in Latinam
linguam conversi

Ab

A M A T O R E Q V O D A M
M V S I C A E

N O R I M B E R G Æ

Apud Paulum Kaufmannum,

M. D. IC.

Ornatissimo viro,
DN. GEORGIO GRVBERO,
 Civi Noribergensi honoratissimo, Musicæ elegantioris
 fautori magno, amico suo,
 S. P.

D. PAVLVS, SALVATORIS NOSTRI APOSTOLVS & PRÆCI-
 puis, præpostera sui temporis studia in Corinthiis graviter perstringens fecit, ut nostrorum
 Germanorum in Italica aut alia peregrina lingua exercitia Musica, quæ propter concentû
 suaviorem, quo plurimum delectabar, multis jam annis apud earum linguarum imperitos
 invaluerant, improbarem. Sunt enim illi talia sonus absq; mente, quiq; nec ad sui, nec ali-
 orum ædificationem utilis est.

Cum verò nec meas, nec aliorum res ferre intelligerem, ut eam ob causam, qui tanto bono priva-
 ri nollet, linguas illas addisceret: talem aliquam ineundam esse rationem putavi, quo non solum lingua
 aut ore, verum etiam mente caneretur & audiretur. Neq; enim Divo illi Apostolo satis est spiritu aut
 voce psallere: mente quoq; psallendû est, non tantum, ne finis aliis & nobis ipsis barbari: verum etiam
 ut fructum inde capiamus eum, quem debemus. Tota autem illa ratio semper mihi consistere visa est
 in textuum vel commutatione, sicubi essent illi profani nimium: vel translatione, si nihil continerent
 alieni à pietate & honoris moribus, quorum inopiâ jam diu laboramus.

Placuit id institutum meum non paucis: inter quos tu, Ornatissime Domine GRVBERE, tanto
 magis emines, quanto & pietas tua ardentior, & incredibile elegantioris Musicæ studium atq; amor
 evidentior est. Quod enim Psalmis, quos vocant, pœnitentialibus, à IOANNE CRUCE, præ-
 stantiss. Italice Musicæ hoc tempore artifice editis, me donasti, quid aliud voluisti, quam novum a-
 perire campum, in quem Musa mea qualiscunq; excurreret? Nam propensa tua in me voluntas ita
 multis inde à pueris vsq; declarata est argumentis manifestissimis, ut nihil reliqui fecisse videaris.

Excurri itaq; non tum quidem, fateor, quando campus ille abs te aperiretur (retinebant enim
 negocia mea) sed quando me D. V. clementissimus è morbo repentino eoq; gravissimo, quo ad per-
 titentiam vocarat, liberaret, ut debita eius misericordiae immensæ vota, quæ possem, redderem. Quæ
 cum occultanda non videantur, ad quæ potius quam ad te mitterem, à quo Harmoniam dono accepi?
 Hanc ergo, quam reddo, à me, cui tui memoria sæpè jucunda est, recipe: sed ad ampliores usus ac-
 commodatam. Neq; enim nunc, ut ante, sine, sed cum mente tibi aliisq; utilem, D. O. verò gratif-
 finum & acceptissimum edes sonum, quotiescunq; à molestissimis Mercaturæ negociis, quod soles
 ratione honestissima, ad Musas hasce amœniores cum sanctis expaciari placeat. Quæ res quoq;
 satis erit ad obturandum impudens eorum os, qui fortassis hanc translationem (Hac enim hic usus
 sum quanquam liberiore, quæq; non tam Italicorum verborum quam sacrorum textuum sensus seque-
 retur) alicubi ut ineptam (qua tamen aptiorem ipsi dare nequeunt) ridebunt. Malo enim in talibus ex-
 ercitiis uti cum D. Paulo translatione inepta, quando ita censent, sed plana & utili, quam mille artibus
 non intellectæ linguæ adornato textu. Hac tu quoq; cum pristina tui memoria deinceps utere: & cum
 quibuscunq; voles (per me enim id licet) communica. B. V. Norimb. Calend. Septembris, An-
 no 1599.

Tuus quem benè nosti,

Prima pars.

I.

SEXTA VOX.

EV S, ne me objurga in furo- re, Deus, ne

me objurga in furore, in furore, neque in i- ra tua me castiga, sed respi-

ce & miserere me- i, mise- rere, mi- fere- re mei, namq; ex-

hausta est vis cordis mei, vis cordis mei, e- ripe me potenter, ij

e- ripe me potenter summe Deus, libera me jam ab æter- na mor-

te. Nam in sepulchri vin- culis detentus, quis est qui te Deus possit, quis

est qui te Deus possit lauda-

re?
A a a 2

Secunda pars.

SEXTA VOX.

Efatigatus sum sic suspirando, ij

rigans lachrymis vultum & lectum meum, confenui,

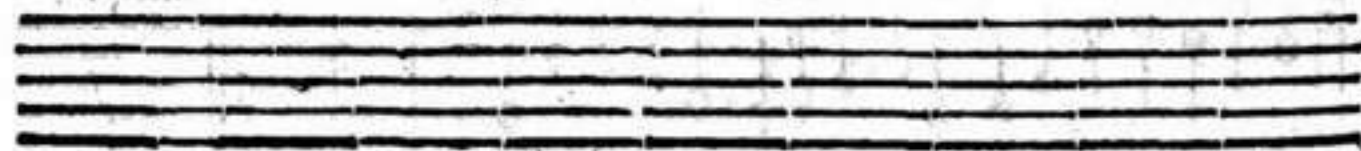
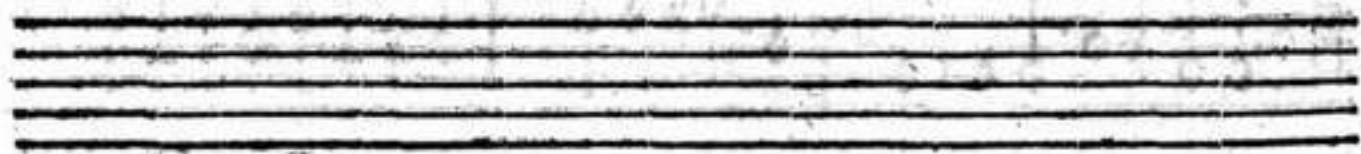
ij. confenui cum inimicis tantis, sed nunc procul à

me, o vos perverſi, perverſi, fugite, nā me dominus Iehova, me dominus, me domi-

nus Iehova respexit læto & clementi vultu, & clementi vultu.

B E- at, qui in- iquitatis suæ remissi- onem
 consequūtur plenā, consequūtur plenā, ij & bea- ti
 ij ij non minus, sunt habendi, quorū obrecta peccata sunt
 cuncta, peccatum tibi meum no- tum feci, & remissi- sti impi- etatem
 meam, pro hoc ad te, ô summe Deus meus, pro hoc ad te, ô summe Deus me-
 us, omnis san- ctus o- rat, orat, dum tempus adest, omnis san-
 ctus o- rat, dum tempus adest, dum tempus adest.

Secunda pars.

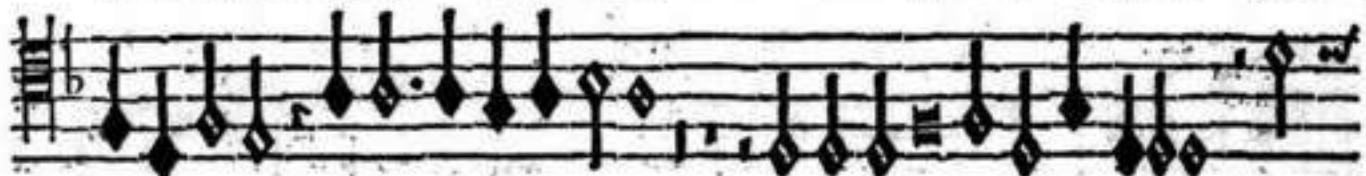
SEXTA VOX.

V es arx mea, præsidiumque me- um, præ-

sidiumque meum, libera me, ij libera me Deus, quod

benè potes, ab inimicis meis, ne me absument. ij Mul-

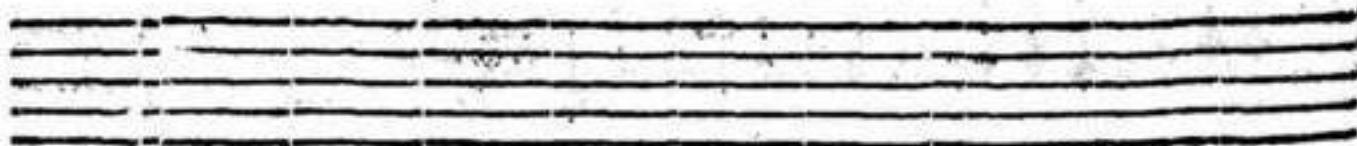
ti dolores, ob in-iqui- tates, impium sequuntur, in te qui spe-

rat, pacem habet, ij ij gaudete recti corde,

ij gau- dete recti corde, recti corde.

E in furore me co-erce tuo, neque in ira tū-

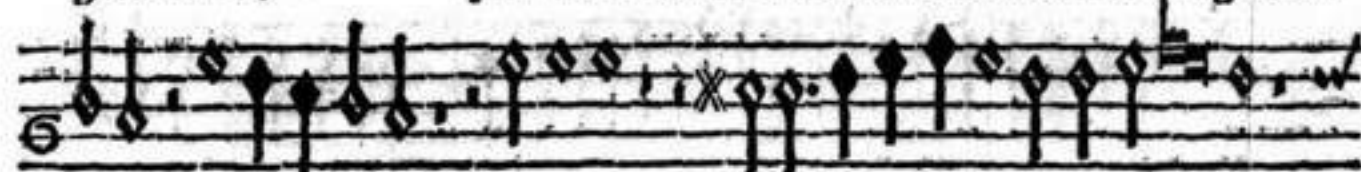

a castiga DEVS, castiga Deus, nam in me sunt infixæ, omni ex parte, fa-

gittæ tuæ, ij

premit me manus tua, infirmum cor meū languēs su-

spirat, languens suspirat, suspirat, ob multitudinem peccati mei,

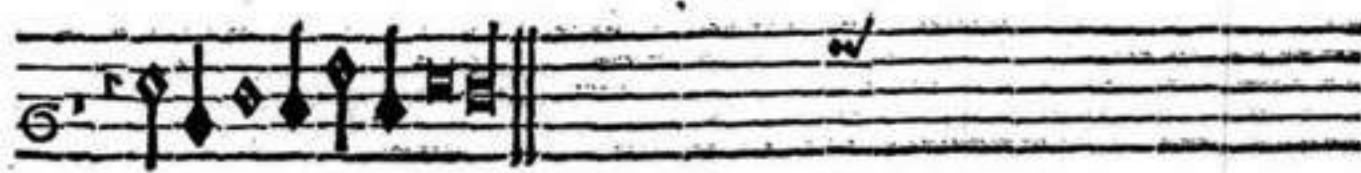
totus affligor, affligor valde, penē succumbo, cor in planctu isto

ru-

git, ru-

git,

atque fremit. ij

Secunda pars.

SEXTA VOX.

Am virtus me reliquit, & vultus meus non habet

lumen, ij in a- nimæ ruinam quidvis ruit, sed ego obsur-

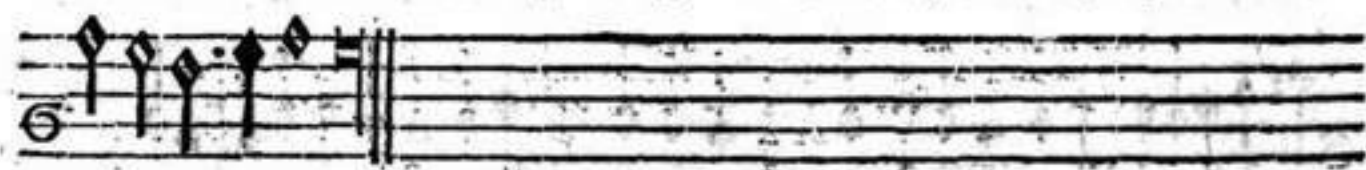
desco, ij in te spes mea est, ad me inclina, ad me incli-

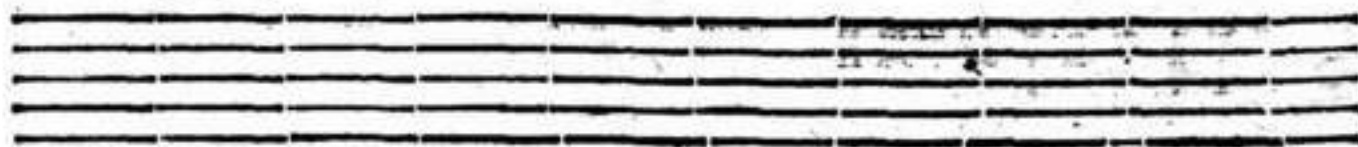
na, ah, ah ne relinque me, ij tu qui es so- lus Salvator me-

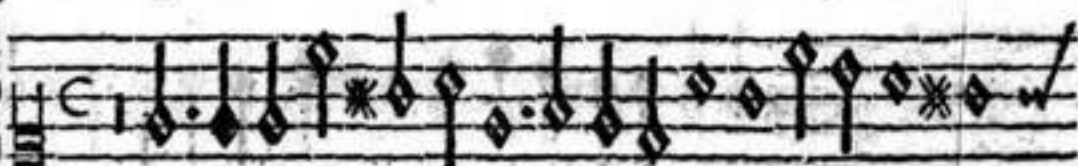

us, ó Domine, ó Domine ij ij Ichova, ó Domine ij

Ichø- ya.

I- fere- re me- i, ó Deus meus, Deus me- us,

& dele grave mise- riæ ij de- lictum, & aufer à me pœnam, ij

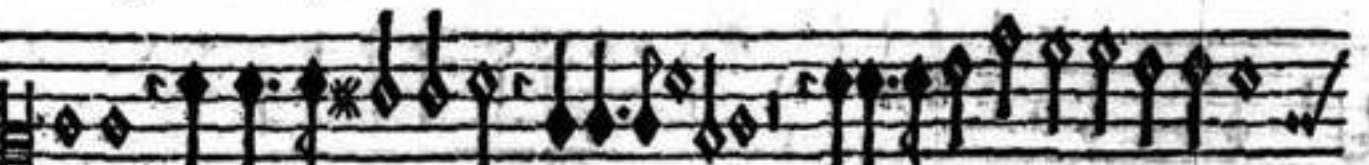
ij & aufer à me pœnam. Nam contra te solum

Deus pecca- vi, qui sum peccator, & in peccatis natus, sed tu,

qui arctam cœli vi- am recludis, animam lava meam labe

plenam, candidi- or ut sit ij ij vel ipsa ni-

ve, candidior ut sit vel i- sa nive.

Bbb

Secunda pars.

SEXTA VOX.

Or in me mun- dū, & mentem crea novam, &

mentem crea ij novam, nec aufer Spiritum tuum quē dedisti,

ij vt te adorem ij vera pi- c- tate,

ij vera pi- eta- te, i- ta me tibi semper,

me tibi semper supplex di- cabo, etenim holocaustum tibi gra- tum,

ij est cor contritum, humiliter oblatum,

humiliter obla- tum.

Prima pars.

V.

SEXTA VOX.

Vdi, ô Domine, meum clamorem, faciem tuam à

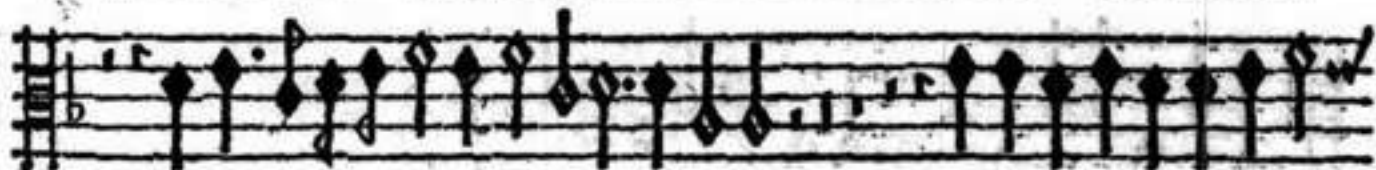
me ne abscon- de, namq; vt fumus, ut fumus, sunt dies mei, cor meum ad

te, aures tuas à me cur vertis? cur ver- cis? amicus nullus est, ij.

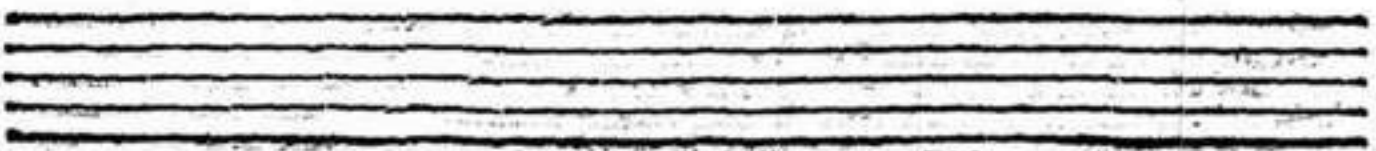
qui me non ne- get, pro panibus in ci- nere me pavi, pro panibus

in ci- nere me pa- vi & fletu multo, nec tamen latui ab i-

ra tua, cur denuò non precer?

Prima pars.

VI.

SEXTA VOX.

E profundis clamavi, clamavi, ad te Deus, ad te De-

us, Deus, exaudi vo- cem me- am, & aures tuæ sint me-

æ in- tentæ, meæ intentæ precati- oni, quæ est afflicti, af-

flicti cordis, nam si iniquita- tes observares Deus, ad faciem tuam,

ad faciem tuam tremendâ quisnam confisteret? quisnam confisteret?

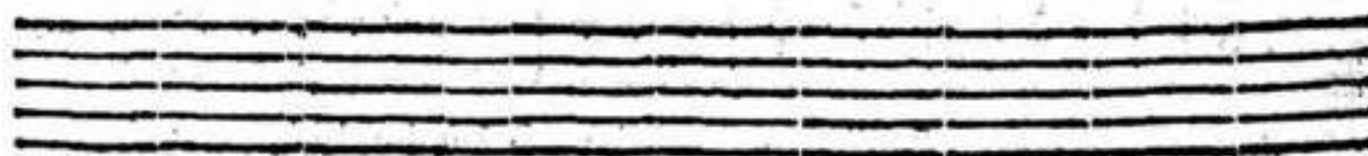
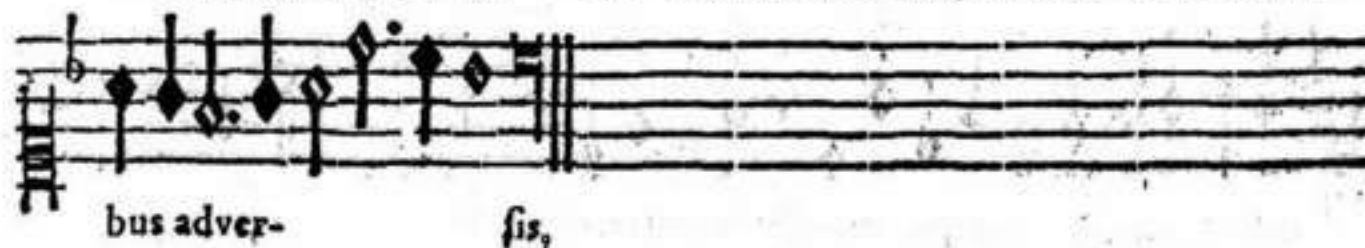
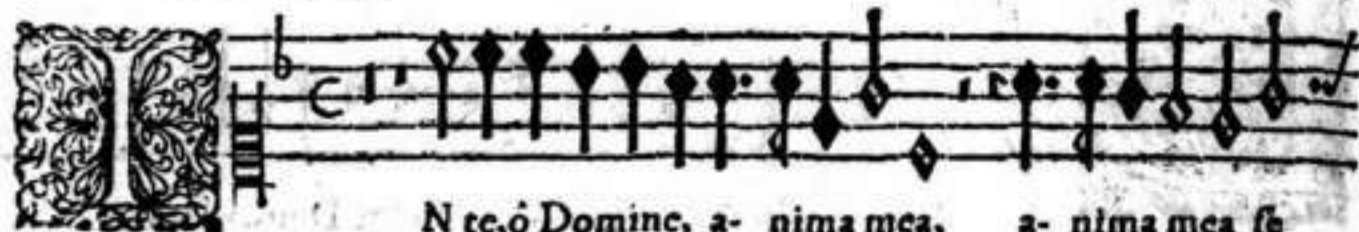
sed quis nocebit, sed quis nocebit, si gratia tua ij

dignum putabis? si gra- tia tua dignum putabis, dignum putabis?

Bbb 3

Secunda pars.

SEXTA VOX.

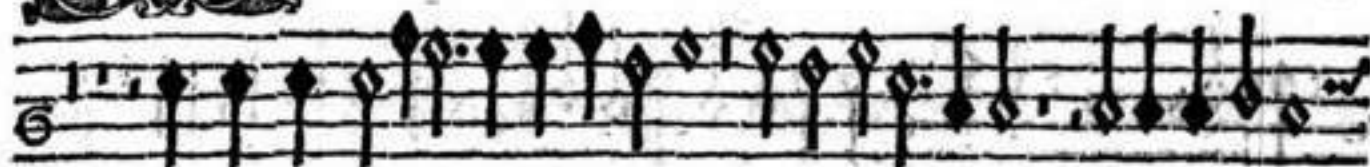
Primapars.

VII.

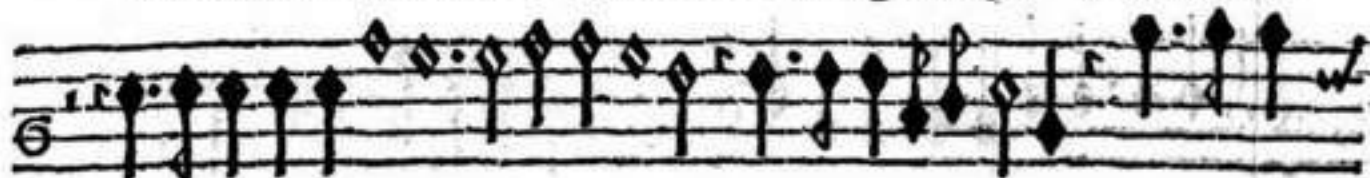
SEXTA VOX.

V. dī ō Domine, ij vocem oran- tis,

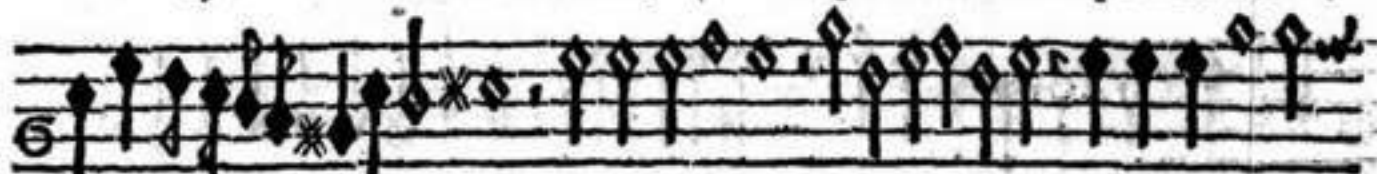
nec in iudicium duc servum tuum, nam magna copia inimicorum

animam meam persequitur acerbè, corde sum conturbatus, ij

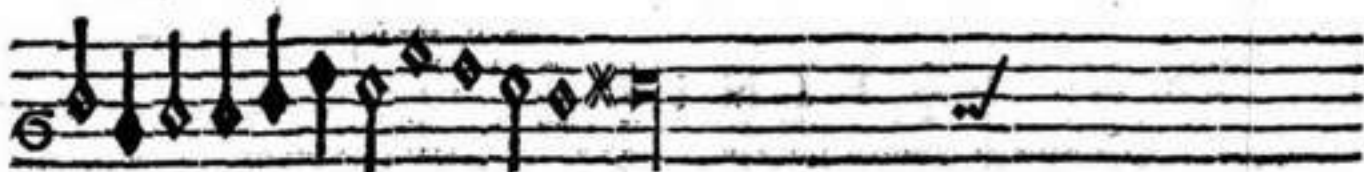
ij conturbatus, sed quando rursus opera manu-

um tua- rum cerno, ad te recurro, ij & bonitatem

tuam, ij notam fac mi- hi, notam fac mi-

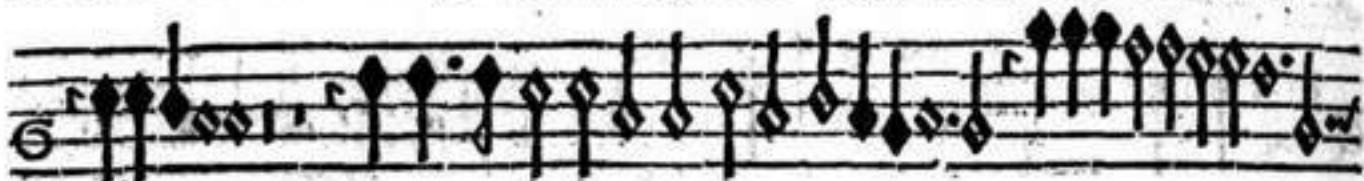
hi, fac mihi voluntatem tu- am.

Secunda pars.

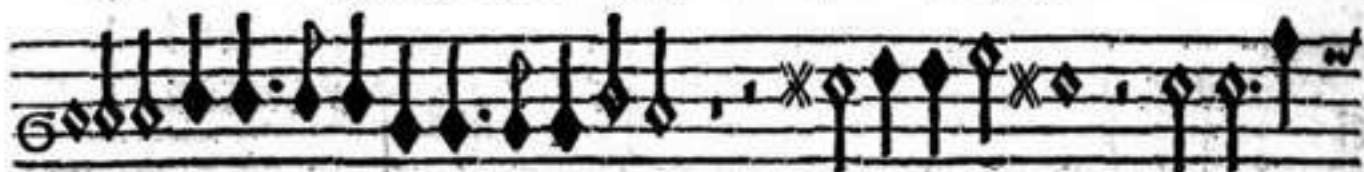
SEXTA VOX.

E- lo- citer, veloci- ter, D E V S, succurre mihi,

ij nam spiritus in me jam revivi- scit, ij

ad te animam & mentem attollo, mentē attol- lo, ô Domi-

ne, ô Rex, ô Rex cælorum, ô Rex ij cælorū, ab inimicis meis me

libera- to, quoniam humilis ij sum servus tuus, ij

sum ser- vus tu- us.

F I N I S.